

25 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ

Μνήμην ἐπιτελοῦμεν τῆς ἁγίας Μεγαλομάρτυρος τοῦ Χριστοῦ καὶ πανσόφου Αἰκατερίνης· καὶ τοῦ ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Μερκουρίου.

Ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀποδίδεται καὶ ἡ Ἑορτὴ τῶν Εἰσοδίων.

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον,

Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἦχος $\frac{1}{2}$ Δι-Θ

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν ε υ λο
γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι
ου

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν ε υ λο
γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι
ου

Καὶ ψάλλονται τὰ Ἀπολυτίκια.

Τῆς Ἑορτῆς.

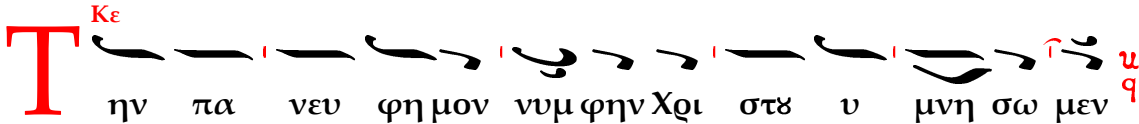
Εἰς τὰ Εἰσόδια τῆς Θεοτόκου, ἀπολυτίκιον, ἦχος $\frac{1}{2}$ Δι-Θ

Σ η με ρον της ευ δο κι ας Θε ο το προ οι μι

 ον και της των ανθρωπων σωτηρίας η προκηρυ-
 ξις εν ναω τῷ Θεῷ τρανωσῆ Παρθένος δεικνυ-
 ται και τον Χριστον τοις πασι προκαταγγελεται
 αυτη και ημεις μεγαλοφωως βοησωμεν και
 ρετης οικονομιᾶς τῆς Κτιστῆς η εκπληρωσις

Δόξα. Τῆς Ἁγίας Αἰκατερίνης.

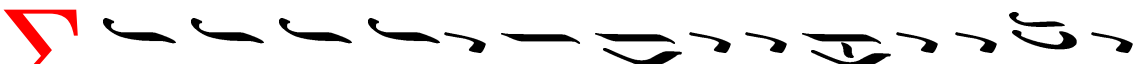
Τὸν συνάναρχον Λόγον. Ἦχος π̣᾿β̣ Κε ϕ

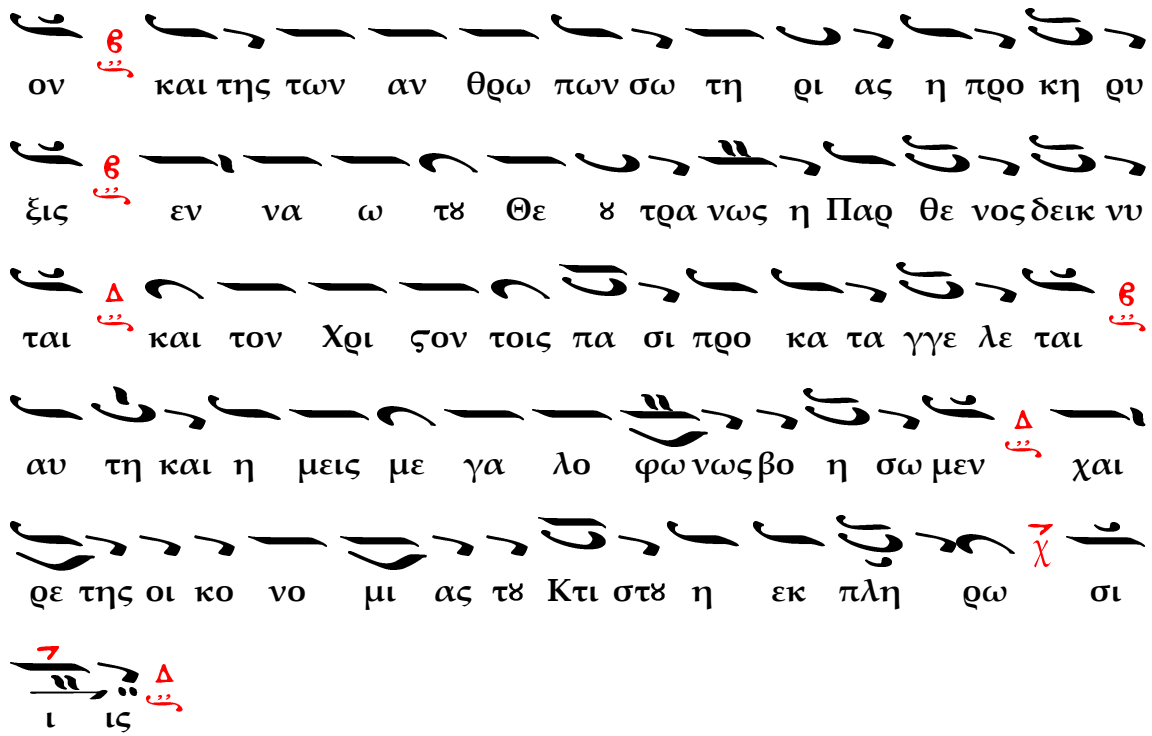

Την πανευφημον νυμφην Χριστὺ μνησωμεν
 Αἰκατερίναν την θειαν και πολυδύχον Σι-
 να την βοηθειαν ημων και αντιληψιν ο-
 τι ευφημωσε λαμπρως τῆς κομψῶν ἀσεβῶν τῶ Πνευ-
 ματος τημαχαιρα και νυν ὡς Μαρτυς στεφθει ει-
 σααιτειται παασι τομεγαλεεος

Καὶ νῦν.

Καὶ πάλιν τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος δ̣᾿β̣ Δι-θ

Σημερον της ευδοκίας Θεῷ το προοιμι

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

* * *

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν,
Κάθισμα τῆς Ἁγίας.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Μολοῦσα εὐθαρσῶς, πρὸς ἀγῶνας τρισμάκαρ, ἀνδρείως τὸν Χριστόν, ὠμολόγησας Μάρτυς, καὶ τύραννον ἤλεγξας, δυσσεβῆ καὶ παράφρονα, καὶ κατήσχυνας, ῥητορευόντων τὰ στίφη, καὶ ἀνέδραμες, εἰς οὐρανίους σκηνώσεις· διό σε δοξάζομεν.

Δόξα. Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς. Ὅμοιον.

Δικαίων ὁ καρπός, Ἰωακεῖμ καὶ τῆς Ἄννης, προσφέρεται Θεῷ, ἱερῷ ἐν ἀγίῳ, σαρκὶ νηπιάζουσα, ἡ τροφὸς τῆς ζωῆς ἡμῶν· ἦν ἠυλόγησεν, ὁ ἱερὸς Ζαχαρίας. Ταύτην ἅπαντες, ὡς τοῦ Κυρίου Μητέρα, πιστῶς μακαρίσωμεν.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν,
Κάθισμα τῆς Ἁγίας.

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἡ παρθένος καὶ σεμνή, Αἰκατερίνα ἡ σοφὴ, τῇ δυνάμει τοῦ Χριστοῦ, ἐπιρῶσθεῖσα ἀληθῶς, ἀγαλλομένη εἰσέρχεται ἐν σταδίῳ· καὶ τύραννον ὠμόν, καταβαλοῦσα στερῶς, καὶ πᾶσαν τὴν πληθύν, τῶν δυσσεβούντων ἐχθρῶν, μετ' εὐφροσύνης ἔψαλλεν, ἀκαταπαύστως μεγάλη φωνῇ· Χριστέ μου δόξα, Σωτήρ καὶ ῥύστα, σὺ οὖν δέξαι τὸ πνεῦμά μου.

Δόξα. Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς. Ὅμοιον.

Πρὸ συλλήψεως Ἄγνη, καθηγιάσθης τῷ Θεῷ, καὶ τεχθεῖσα ἐπὶ γῆς, δῶρον προσήχθης νῦν αὐτῷ, ἀποπληροῦσα πατρῶαν ἐπαγγελίαν. Τῷ θείῳ δὲ ναῶ, ὡς θεῖος ὄντως Ναός, ἐκ βρέφους καθαρῶς, μετὰ λαμπάδων φαιδρῶν, ἀποδοθεῖσα ὠφθης δοχεῖον, τοῦ ἀπροσίτου καὶ θείου Φωτός. Μεγάλη ὄντως, ἡ πρόοδος σου, μόνη Θεόνυμφε καὶ ἀειπάρθενε.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα τῆς Ἁγίας.

Ἦχος πλ. δ'. Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.

Ἀλεξανδρέων ἡ λαμπρὰ καὶ θεία πόλις, ἐπὶ τῇ μνήμῃ σου σεμνὴ πανηγυρίζει, καὶ γεραίνει τοὺς ἄθλους σου Αἰκατερίνα, οὓς ἔτλης γενναιοφρόνως ὑπὲρ Χριστοῦ· καὶ μέγα βρενθυομένη σοὶ ἐκβοᾷ· ὦ παρθένε πολυάθλε, εἰς οὐρανίους σκηνάς, συνοῦσα νῦν τῷ Κτίστῃ σου, χαῖρε Μάρτυς πανθαύμαστε.

Δόξα. Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς. Ὅμοιον.

Ἀγαλλιᾶσθω ὁ Δαυΐδ ὁ Ὑμνογράφος, καὶ χορευέτω Ἰωακείμ σὺν τῇ Ἄννῃ, ὅτι γόνος ἅγιος ἐξ αὐτῶν προῆλθε, Μαρία ἡ φωτοφόρος θεία λαμπάς· καὶ χαίρει εἰσερχομένη ἐν τῷ ναῶ· ἦν καὶ βλέπων εὐλόγησεν, ὁ Βαραχίου υἱός, καὶ χαίρων ἀνεκραύγαζε· Χαῖρε θαῦμα παγκόσμιον.

* * *

ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Οἱ Ἀναβαθμοί· τὸ ἀ' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου.

Ἦχος $\frac{1}{2}$ Βου Σ

Ε^{B8} κ νε ο τη το ο ο ος μ8 πο ο ολ λα α α
πο λε ε μει με ε πα α α θη η $\frac{6}{\chi}$ αλλ α
αυ τος α αν τι ι λα α α β8 ς ς και σω ω ω
σον Σω ω τη η ηρ μ8 $\frac{6}{\chi}$
Ο^{Δι} ι μι σ8 ον τες Σι ω ω ων αι αι σχυ υν θη
η η τε ^{B8} ε ε ε ε α πο ο τ8 Κυ υ ρι

ι ι ς ς ^{Πα} ως χο ο ο ο ο ορ το ο ο ο ος

γαρ ^Μ πυ υ ρι ι ι ι ι ^{Ββ} ε ε σε ε ε σθε ε

ε ε ε α πε ξη ρα με ε ε νοι οι ^β

Δ ^{Ββ} ο ξα Πα τρι και Υι ω ω και αι Α α γι ι

ω Πνε ευ μα α τι ι ^β

Α ^{Ββ} γι ω Πνευ μα τι ι ι πα α α σα ψυ υ

χη ζω ω ου ου ου ται αι ^{Δι} και κα α θα αρ σει ^Δ

υ ψου ου ου ται αι λα α αμ πρυ υ νε ε ε ται ^Δ

τη η Τρι ι α δι κη η μο ο να α α δι ι ι ^{Ββ}

ι ι Ι ε ε ρο κρυ υ φι ι ι ω ως ^β

Κ ^{Ββ} αι νυν και α ει και εις τς αι ω νας των

αι ω ω νων α α μη ην ^β

Α ^{Ββ} γι ω Πνευ μα α τι ι α να α βλυ υ υ

ζει ^Δ τα α τη η ης χα α α α ρι το ος ρει

ει ει θρα α ^{Πα} αρ δε ε ε ε ε ευ ο ο ο

ο ον τα α ^{Δι} α α πα α σαν τη ην κτι ι ι σι ι ^{Ββ}

ι ι ιν προς ζω ω ω ο γο ο νι ι ι

α αν

Προκείμενον.

Ἦχος Βου

Η αυ μα στο ος ο Θε ος εν τοις Α γι οις αυ

τδ

Εν εκ κλη σι αις ευ λο γει τε τον Θε ον

Κυ ρι ον εκ πη γων Ισ ρα ηλ

Η αυ μα στο ος ο Θε ος εν τοις Α γι οις αυ

τδ

Ε πι τον Ισ ρα ηλ η με γα λο πρε πει α

αυ τδ και η δυ να μις αυ τδ εν ταις νε φε

λαις

Η αυ μα στο ο ος ο Θε ε ο ο ος εν τοις Α

γι ι οις α αυ τδ ς ς ς ς ς ς ς ς

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ὁ διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεύς: Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν.

Σταθερόν Προκείμενον ὄρθρου.

Ψαλμὸς ρν' (150).

Ἦχος Δι-Θ

Π α α σα πνο η αι νε σα τωτον Κυ ρι ον

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Π α α σα πνο η αι νε σα τωτον Κυ ρι ον

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυβάλοις ἀλαλαγμοῦ.

Α ι νε σα α τω πνο η η η πα σα τον

Κυ ρι ο ο ον

Εὐαγγέλιον.

Ὁ διάκονος· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἰκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ διάκονος· Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς· Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς· Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

(ὄσιακόν, τῶν δέκα παρθένων, ζῆτει τοῦτο τῷ Σαββάτῳ τῆς ιζ' ἑβδομάδος τοῦ Ματθαίου).

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ ἀναγινώσκει ὁ ἱερεὺς τὸ Εὐαγγέλιον

τοῦ Ὁρθρου ἀπὸ τῆς Ὁραίας Πύλης.

Εὐαγγέλιον. Κατὰ Ματθαῖον (κε' 1-13).

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην· Ὁμοιώθη ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν δέκα παρθένοις, αἵτινες λαβοῦσαι τὰς λαμπάδας αὐτῶν, ἐξῆλθον εἰς ἀπάντησιν τοῦ νυμφίου. Πέντε δὲ ἦσαν ἐξ αὐτῶν φρόνιμοι καὶ αἱ πέντε μωραὶ. Αἵτινες μωραὶ, λαβοῦσαι τὰς

λαμπάδας ἑαυτῶν οὐκ ἔλαβον μεθ' ἑαυτῶν ἔλαιον· αἱ δὲ φρόνιμοι ἔλαβον ἔλαιον ἐν τοῖς ἀγγείοις αὐτῶν μετὰ τῶν λαμπάδων αὐτῶν. Χρονίζοντος δὲ τοῦ νυμφίου ἐνύσταξαν πᾶσαι καὶ ἐκάθειδον. Μέσης δὲ νυκτὸς κραυγὴ γέγονεν· ἰδοὺ ὁ νυμφίος ἔρχεται, ἐξέρχεσθε εἰς ἀπάντησιν αὐτοῦ. Τότε ἠγέρθησαν πᾶσαι αἱ παρθένοι ἐκεῖναι καὶ ἐκόσμησαν τὰς λαμπάδας αὐτῶν. Αἱ δὲ μωραὶ ταῖς φρονίμοις εἶπον· δότε ἡμῖν ἐκ τοῦ ἐλαίου ὑμῶν, ὅτι αἱ λαμπάδες ἡμῶν σβέννυνται. Ἀπεκρίθησαν δὲ αἱ φρόνιμοι λέγουσαι· μήποτε οὐκ ἀρκέσει ἡμῖν καὶ ὑμῖν· πορεύεσθε δὲ μᾶλλον πρὸς τοὺς πωλοῦντας καὶ ἀγοράσατε ἑαυταῖς. Ἀπερχομένων δὲ αὐτῶν ἀγοράσαι ἦλθεν ὁ νυμφίος καὶ αἱ ἔτοιμοι εἰσῆλθον μετ' αὐτοῦ εἰς τοὺς γάμους, καὶ ἐκλείσθη ἡ θύρα. Ὑστερον δὲ ἔρχονται καὶ αἱ λοιπαὶ παρθένοι λέγουσαι· κύριε κύριε, ἄνοιξον ἡμῖν. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐκ οἶδα ὑμᾶς. Γρηγορεῖτε οὖν, ὅτι οὐκ οἶδατε τὴν ἡμέραν οὐδὲ τὴν ὥραν ἐν ἧ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεται.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης
τὸν ν' ψαλμὸν, χύμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι

ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.
Ῥῥυσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου·
ἀγαλλιᾶσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν
αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ
εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην
καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω
τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ
ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Ῥῆχος Δι. -θ.

 ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα τι

 Ταισ της Α θλη φο ο ρσ πρε σβει αις ε λε η μον ε ξα

 λει ψον τα πλη θη των ε μων ε γ κλη μα των

 και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

 νων Α μην Ταισ της Θε ο το ο κσ πρε σβει αις ε λε

 η μον ε ξα λει ψον τα πλη θη των ε μων ε γ κλη μα

 των

Ἰδιόμελον. Ῥῆχος β'. Βαβύλα.

Στίχ. Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου

 ε ξα λει ψον το α νο μη

μα μϛ

B ι ο ον α α υ υ λον ε ε ξη η η σκη

με ε νη βη μα α Α α θε ε ε ο ον

κα α α τα α α λα α βου ου ου σα ε στης τρο

ο παι αι αι ο φο ο ρος Αι κα τε ρι ι ι ι να

α σε ε ε μνη αν θη φο ρου ου ου σα του

θε ου τη ην λαμ προ ο ο ο τη η η η τα και το

θει ο ον σθε ε νος ε εν δε ε ε δυ υ με ε ε

νη δο ογ μα τυ υ ραν νου κα α α α τε μυ υ

κτη η η ρι ι ι ι σας και ρη το ο ρω ων

ε ε πα α αυ σασ τας φλη να φους ρη σεις πο λυ υ

υ α α α α θε ε ε ε

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ οἰκτιροῖς... Ἀμήν.

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Μετὰ τοῦτο ψάλλομεν τοὺς κανόνας
τῆς ἑορτῆς, καὶ τῆς Ἁγίας Αἰκατερίνης.

Κανῶν πρῶτος, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·
Σὺ τὴν χάριν, Δέσποινα, τῷ λόγῳ δίδου.

Ποίημα κυρίου Γεωργίου.

ᾠδὴ α΄. ᾠχος δ΄. Ὁ εἰρμός.

Ἀνοίξω τὸ στόμα μου, καὶ πληρωθήσεται Πνεύματος, καὶ λόγον ἐρεύξομαι, τῇ βασιλίδι Μητρί, καὶ ὀφθήσομαι, φαιδρῶς πανηγυρίζων, καὶ ἄσῳ γηθόμενος, ταύτης τὴν Εἴσοδον.

Τροπάρια.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σοφίας πανάχραντε, σὲ θησαυρὸν ἐπιστάμενοι, καὶ χάριτος βρύουσαν, πηγὴν ἀέναον, τὰς τῆς γνώσεως, αἰτοῦμέν σε ῥανίδας, ἐπόμβρησον Δέσποινα, τοῦ ἀνυμνεῖν σε αἰεὶ.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὑπέρτερος Πάναγνε, τῶν οὐρανῶν χρηματίσασα, ναὸς καὶ παλάτιον, ἐν τῷ ναῷ τοῦ Θεοῦ, ἀνατίθεσαι, αὐτῷ ἐτοιμασθῆναι, εἰς θείαν κατοίκησιν, τῆς παρουσίας αὐτοῦ.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὸ φῶς ἀνατείλασα, ἡ Θεοτόκος τῆς χάριτος, πάντας κατελάμπρυνε, καὶ συνηγάγετο, τὴν ὑπέρλαμπρον, αὐτῆς κατακοσμῆσαι, πανήγυριν ἄσμασι· δεῦτε συνδράμωμεν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἡ πύλη ἡ ἔνδοξος, ἡ λογισμοῖς ἀδιόδευτος, τὰς πύλας διάρασα, τὰς τοῦ ναοῦ τοῦ Θεοῦ, νῦν προτρέπεται, ἡμᾶς συνεισελθόντας, τὰ θεία θαυμάσια, κατατροφῆσαι αὐτῆς.

Κανῶν δεύτερος.

Ποίημα τοῦ κυρίου Βασιλείου.

ᾠδὴ α΄. ᾠχος α΄. ᾠδὴν ἐπινίκιον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Συνδράμωμεν σήμερον, τῇ Θεοτόκῳ, τιμῶντες ἐν ἄσμασι, καὶ πανηγυρίζομεν, πνευματικὴν ἑορτὴν· ἐν τῷ ναῷ γὰρ τῷ Θεῷ, δῶρον προσφέρεται.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

ᾠδαῖς ἀνυμνήσωμεν, τῆς Θεοτόκου, τὴν ἔνδοξον πρόοδον· τῷ ναῷ γὰρ σήμερον, ὡς καὶ Ναὸς τοῦ Θεοῦ, προσφέρεται, προφητικῶς, δῶρον πολύτιμον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἡ Ἄννα ἡ ἄμεμπτος, ἠγαλλιᾶτο, ὡς δῶρον πολύτιμον, τῷ Θεῷ προσφέρουσα, ἐν τῷ ναῷ μητρικῶς· Ἰωακείμ δὲ σὺν αὐτῇ, πανηγυρίζει φαιδρῶς.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Δαυῖδ ὁ προπάτωρ σε, ὕμνησε πάλαι, Παρθένε Θεόνυμφε, θυγατέρα λέγων σε, τοῦ Βασιλέως Χριστοῦ· ὄν καὶ τεκοῦσα μητρικῶς, βρέφος ἐθήλασας.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σαρκὶ τριετίζουσα, ἡ Θεοτόκος, Κυρίῳ προσάγεται· Ζαχαρίας ταύτην δέ, ὁ ἱερεὺς τοῦ Θεοῦ, δεξάμενος ἐν τῷ ναῷ, χαίρων ἀνέθετο.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Παρθένοι χορεύσατε, λαμπαδηφόροι, ἐξάρξατε σήμερον, καὶ μητέρες ἄσατε, τῇ βασιλίδι Μητρί, προσερχομένη τῷ ναῷ, τοῦ Βασιλέως Χριστοῦ.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τριάς ὁμοούσιε, Πάτερ καὶ Λόγε, καὶ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, σὲ πιστῶς δοξάζομεν, ὡς Ποιητὴν τοῦ παντός, καὶ σοὶ βοῶμεν εὐσεβῶς, σῶσον ἡμᾶς ὁ Θεός.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Βαφῆς ἐξ αἱμάτων σου, τὴν ἀλουργίδα, φορέσας Πανάχραντε, προελθὼν ἀνέπλασεν, ὁ Βασιλεὺς καὶ Θεός, τὸ γένος ἅπαν τῶν βροτῶν, τῇ εὐσπλαγχνίᾳ αὐτοῦ.

Κανὼν τῆς Ἁγίας Αἰκατερίνης, οὔ ἡ ἀκροστιχίς·

Αἰκατερίναν τὴν παναοίδιμον ἄσμασι μέλπω.

Ποίημα Θεοφάνους.

Ῥδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ἀρματηλάτην Φαραῶ.

Στίχ. Ἁγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Αἰκατερίνης τῆς πανσόφου Μάρτυρος, ταῖς ἰκεσίαις Χριστέ, τὸ ζοφερόν ὄμμα, τῆς ψυχῆς μου φώτισον, αἴγλην διδούς μοι Δέσποτα, τῆς σῆς φωτοχυσίας, τῶν ψυχοφθόρων πταισμάτων μου, πᾶσαν τὴν ἀχλὺν ἀφανίζουσαν.

Στίχ. Ἁγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἰθυνομένη τοῦ Δεσπότη πάνσοφε, θείοις προστάγμασι, καὶ τῷ αὐτοῦ πόθῳ, φλεγόμενη ἔδραμες, πρὸς τοὺς ἀγῶνας σπεύδουσα, καὶ τυράννων τὰς φρένας, Αἰκατερίνα κατέπληξας, λόγῳ καὶ σοφίᾳ καὶ χάριτι.

Στίχ. Ἁγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Κυβερνωμένη τῇ παλάμῃ ἔνδοξε, τῇ κραταιᾷ τοῦ Χριστοῦ, εἰδωλικὴν ζάλην, Μάρτυς ὑπεξέφυγες, ἀβρόχως ὑπερπλέουσα, τοῦ Σταυροῦ τῷ ἰστίῳ, καὶ θείαις αὔραις τοῦ Πνεύματος, ἄσμα τῷ Θεῷ ἀναμέλπουσα.

Δόξα.

Ἀγαλλομένη παρθενίας κάλλεσιν, Αἰκατερίνα σοφῇ, καὶ θεϊκὴν γνῶσιν, οὐρανόθεν ἔχουσα, τῆς ψευδωνύμου γνώσεως, εὐθαρσῶς

καὶ ἀνδρείως, τοὺς προεστῶτας κατήσχυνας, τούτους κατὰ κράτος νικήσασα.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Τὸ Θεοτόκον σε κηρύττειν Ἄχραντε, πάσης αἰρέσεως, ἀποτροπὴν φέρει· σάρκα γὰρ γενόμενον, ἀναλλοιώτως ἔτεκες, τὸν ἐπέκεινα πάσης, Θεοκυῆτορ τῆς κτίσεως, Λόγον τοῦ Θεοῦ τὸν αἶδιον.

Τῆς ἑορτῆς κανὼν πρῶτος. Ὠδὴ γ΄.

Ἦχος δ΄. Ὁ εἰρμός.

Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε, ὡς ζῶσα καὶ ἄφθονος πηγὴ, θίασον συγκροτήσαντας, πνευματικὸν στερέωσον, κὰν τῇ σεπτῇ Εἰσόδῳ σου, στεφάνων δόξης ἀξίωσον.

Τροπάρια.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Νυμφοστόλος σήμερον ἐδείχθη, τερπνὸς τῆς Παρθένου ὁ ναός, καὶ θάλαμος δεχόμενος, τὴν ἔμφυχον παστάδα Θεοῦ, τὴν καθαρὰν καὶ ἄμωμον, καὶ λαμπροτέραν πάσης κτίσεως.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Δαυΐδ προεξάρχων τῆς χορείας, σκιρτᾷ καὶ χορεύει σὺν ἡμῖν, καὶ Βασιλίδα κράζει σε, πεποικιλμένην ἄχραντε, παρισταμένην πάναγνε, ἐν τῷ ναῷ τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐξ ἧς ἡ παράβασις προῆλθεν, ἡ πάλαι τῷ γένει τῶν βροτῶν, ἐκ ταύτης ἡ ἀνόρθωσις, καὶ ἀφθαρσία ἦνθησεν, ἡ Θεοτόκος σήμερον, προσαγομένη ἐν τῷ οἴκῳ Θεοῦ.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σκιρτῶσιν Ἀγγέλων στρατηγίαι, καὶ πάντων ἀνθρώπων ἡ πληθὺς, καὶ πρὸ προσώπου Πάναγνε, προτρέχουσί σου σήμερον, λαμπαδηφόροι κράζουσαι, τὰ μεγαλεῖά σου ἐν οἴκῳ Θεοῦ.

Τῆς ἑορτῆς κανὼν δεύτερος. Ὠδὴ γ΄.

Ἦχος α΄. Στερεωθήτω ἡ καρδιά μου.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Πανηγυρίσωμεν φιλέορτοι, καὶ συνευφρανθῶμεν τῷ πνεύματι, ἐν τῇ ἀγίᾳ Ἑορτῇ, εὐωχούμενοι σήμερον, θυγατρὸς τοῦ Βασιλέως, καὶ Μητρὸς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἰωακεῖμ εὐφραίνου σήμερον, καὶ ἀγάλλου Ἄννα τῷ πνεύματι, τὴν γεννηθεῖσαν ἐξ ὑμῶν, τῷ Κυρίῳ προσάγοντες, τριετίζουσαν ὡς δάμαλιν, σεμνὴν τὴν Πανάμωμον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὸ τοῦ Θεοῦ κατοικητήριον, ἐν ναῷ ἀγίῳ προσφέρεται, ἡ Θεοτόκος Μαριάμ, τῇ σαρκὶ τριετίζουσα, καὶ αὐτῆς λαμπαδουχοῦσαι, αἱ παρθένοι προτρέχουσιν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἦ τοῦ Θεοῦ ἀμνάς ἢ ἄσπιλος, ἢ περιστερὰ ἢ ἀμόλυντος, ἢ θεοχώρητος σκηνή, τὸ τῆς δόξης ἀγίασμα, ἐν σκηνώματι ἀγίῳ κατοικεῖν ἠρετίσατο.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἦ τριετίζουσα τῷ σώματι, καὶ πολυετῆς ἐν τῷ πνεύματι, ἢ πλατυτέρα οὐρανῶν, καὶ τῶν ἄνω Δυνάμεων, ὑπερτέρα εὐφημείσθω, ἐν ὧδαῖς ἢ Θεόνυμφος.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τῆς Θεοτόκου ἐορτάζοντες, τὴν ἐν τοῖς ἀδύτοις προέλευσιν, λαμπαδουχοῦντες νοητῶς, ἐν φαιδρότητι σήμερον, καὶ ἡμεῖς σὺν ταῖς παρθένοις, τῷ ναῷ πλησιάσωμεν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Οἱ ἱερεῖς Θεοῦ ἐνδύσασθε, τὴν δικαιοσύνην ἐν χάριτι, καὶ ὑπαντήσατε φαιδρῶς, τὰς εἰσόδους παρέχοντες, θυγατρὶ τοῦ Βασιλέως, καὶ Θεοῦ εἰς τὰ Ἅγια.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Φῶς ὁ Πατήρ, φῶς ὁ Υἱὸς αὐτοῦ, καὶ τὸ Πνεῦμα φῶς τὸ Παράκλητον· ὡς γὰρ Ἡλίου ἐξ ἐνός, ἢ Τριάς ἀπαστράπτουσα, θεϊκῶς λαμπαδουχεῖ, καὶ συντηρεῖ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σὲ οἱ Προφῆται προεκήρυξαν, κιβωτὸν σεμνῆ ἀγιάσματος, θυμιατήριον χρυσοῦν, καὶ λυχνίαν καὶ τράπεζαν· καὶ ἡμεῖς ὡς θεοχώρητον, σκηνὴν ἀνυμνοῦμέν σε.

Κανὼν τῆς Ἀγίας. Ὠδὴ γ'.

Ἦχος πλ. δ'. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Στίχ. Ἄγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐθελουσίαις σου ῥοπαῖς, ἐχώρησας πρὸς τὸ πάθος, τὸ ἐκούσιον Χριστοῦ μιμουμένη· καὶ νικήσασα λαμπρῶς, τὸν σκότους κοσμοκράτορα, στεφανηφόρος ὧφθης, Αἰκατερίνα θεόληπτε.

Στίχ. Ἄγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ῥωμαλεότητι φρενῶν, διήλεγξας τοὺς τυράννους, ἀθεΐας ἐν βυθῷ κυλισθέντας, ῥητορεύουσα σαφῶς, θεογνωσίας δόγματα, θεία σοφία Μάρτυς, λαμπруνομένη πανεύφημε.

Δόξα.

Ἴσοθεΐαν τοῖς ὠσί, τῆς Εὐας ὁ ψιθυρίσας, ὑπὸ Κόρης ἀπαλῆς νῦν πατεῖται· τῷ γὰρ ὄπλῳ τοῦ Σταυροῦ, περιφραχθεῖσα ἤσχυνεν, Αἰκατερίνα Μάρτυς, ἄμετρα τοῦτον καυχώμενον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Νενεκρωμένον μου τὸν νοῦν, τῇ τῆς ζωῆς ἐνεργείᾳ, τῆς ἐκ σοῦ φανερωθείσης τῷ κόσμῳ, διανάστησον οὐλάς, καὶ τύπους ἐξαλείφουσα, τῆς ἀμαρτίας μόνη, Θεογεννητορ Πανάμωμε.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Κάθισμα. Τῆς Ἀγίας.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τὴν σοφίαν τὴν ὄντως ἐξ Οὐρανοῦ, διὰ στόματος Μάρτυς τοῦ Μιχαήλ, λαβοῦσα πανεύφημε, καὶ ἐν ἄθλοις ἀήττητε, τῇ μὲν σοφίᾳ τῇ ἔξω, τοὺς ῥήτορας ἐπτηξας, τῇ δὲ σοφίᾳ τῇ θείᾳ, τὴν πλάνην ἐμείωσας· ὅθεν καθορῶν σου, τὸν ἀγῶνα ὁ Κτίστης, παρέστη ἐνισχύων σε, Δεῦρο λέγων ἀνάβηθι· οἱ θησαυροὶ γὰρ σε μένουσι. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα. Καὶ νῦν. Τῆς ἐορτῆς.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἡ ἀμίαντος ἀμνάς, καὶ ἀκηλίδωτος παστάς, ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ, ἡ Θεοτόκος Μαριάμ, μετ' εὐφροσύνης εἰσάγεται παραδόξως· ἦν Ἄγγελοι Θεοῦ, δορυφοροῦσι φαιδρῶς, καὶ πάντες οἱ πιστοί, μακαριοῦσιν αἰεὶ, καὶ εὐχαρίστως ψάλλουσι ταύτην, ἀκαταπαύστως μεγάλη φωνῇ· Ἡμῶν ἡ δόξα, καὶ σωτηρία, σὺ ὑπάρχεις Πανάχραντε.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

* * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον τῆς Ἀγίας.

Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Χορείαν σεπτὴν, ἐνθέως φιλομάρτυρες, ἐγείρατε νῦν, γεραίροντες τὴν πάνσοφον, Αἰκατερίναν· αὕτη γάρ, ἐν σταδίῳ τὸν Χριστὸν ἐκήρυξε, καὶ τὸν ὄφιν ἐπάτησε, * ῥητόρων τὴν γνῶσιν καταπτύσασα.

Ὁ Οἶκος.

Τὴν ἐκ Θεοῦ σοφίαν λαβοῦσα παιδιόθεν ἡ Μάρτυς, καὶ τὴν ἔξω καλῶς σοφίαν πᾶσαν μεμάθηκε· γνοῦσα δὲ ἐκ ταύτης τὴν τῶν στοιχείων κίνησιν τε καὶ ποίησιν κατὰ λόγον, καὶ τὸν αὐτὰ ἐξ ἀρχῆς διὰ λόγου ποιήσαντα, αὐτῷ τὴν εὐχαριστίαν ἐν νυκτὶ καὶ ἡμέρα προσέφερε· τὰ δὲ εἶδωλα καθεῖλε, καὶ τοὺς ταῦτα ἀφρόνως λατρεύοντας, * ῥητόρων τὴν γνῶσιν καταπτύσασα.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΕ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τῆς ἀγίας μεγαλομάρτυρος Αἰκατερίνης τῆς πανσόφου. (†305)

Στίχ. Αϊκατερίνα, καὶ σοφὴ καὶ παρθένος·

Ἐκ δὲ ξίφους, καὶ Μάρτυς· ὦ καλὰ τρία!

Εἰκάδι πέμπτη ἄορ κατέπεφνεν ῥήτορα Κούρη.

Αὕτη ἦν ἐκ πόλεως Ἀλεξανδρείας, θυγάτηρ Βασιλίσκου τινός, τοῦνομα Κώνστου, πάνυ οὔσα ὠραία καὶ τῷ κάλλει ἀμίμητος, ὑπερμεγέθης τῇ ἡλικίᾳ καὶ τῷ σώματι ἀστεία, ἐτῶν ὀκτωκαίδεκα. Αὕτη, πᾶσαν παιδείαν ἑλληνικὴν καὶ ῥωμαϊκὴν ἄκρως ἐγγυμασθεῖσα, Ὀμήρου τε καὶ Βιργιλίου τοῦ Ῥωμαίων μεγίστου Ποιητοῦ, Ἀσκληπιοῦ τε καὶ Ἴπποκράτους καὶ Γαληνοῦ τῶν Ἱατρῶν, Ἀριστοτέλους τε καὶ Πλάτωνος, Φιλιστίωνός τε καὶ Εὐσεβίου τῶν Φιλοσόφων, Ἰαννῆ καὶ Ἰαμβροῆ, τῶν μεγάλων Μάγων, Διονύσου καὶ Σιβύλλης, καὶ ὄση Ῥητορικὴ ἐφευρέθη τῷ κόσμῳ, οὐ μὴν δέ, ἀλλὰ καὶ πᾶσαν λέξιν γλωσσῶν μεμαθηκυῖα, εἰς ἔκπληξιν ἔφερον, οὐ μόνον τοὺς ὀρῶντας αὐτήν, ἀλλὰ γε καὶ τοὺς ἀκούοντας περὶ τῆς φήμης καὶ σοφίας καὶ παιδείας αὐτῆς. Διὰ δὲ τὴν εἰς Χριστὸν ὁμολογίαν, ὑπὸ τοῦ βασιλέως Μαξεντίου πολλῶν βασάνων πείραν λαβοῦσα, τὴν κεφαλὴν ἀποτέμενεται καὶ τὸν τοῦ μαρτυρίου στέφανον δέχεται, παρὰ τοῦ Ἀθλοθέτου Χριστοῦ τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ ἅγιοι ἑκατὸν πεντήκοντα Ῥήτορες, οἱ διὰ τῆς ἁγίας Αἰκατερίνης πιστεύσαντες τῷ Χριστῷ, πυρὶ τελειοῦνται. (†305)

Στίχ. Αἰ πρὸς πλάνην Ῥήτορσιν ἀνδράσι στάσεις,

Εἰς πῦρ θανοῦσι, τῶν στεφάνων εὐρέσεις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ ἁγία Βασίλισσα, ἡ γαμετὴ Μαξεντίου, ξίφει τελειοῦται. (†305)

Στίχ. Τμηθεῖσα θνητοῦ σύζυγος βασιλέως,

Ἄφθαρτον εὔρε νυμφῶνα Βασιλέως.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος Πορφύριος, ὁ στρατηλάτης, σὺν τοῖς διακοσίοις στρατιώταις, ξίφει τελειοῦνται. (†305)

Στίχ. Σὺν τῷ στρατῷ σου, Πορφύριε, πρὸς ξίφος,

Πρόθυμος ἦκεις, οἷά περ Στρατηλάτης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ἀθλήσεως τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Μερκουρίου. (†259)

Στίχ. Εἰ καὶ πατάσῃ, Μερκούριε, τῷ ξίφει,

Καὶ νεκρὸς ἐχθρὸν σὺ πατάσσεις Κυρίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ ἅγιοι ἑξακόσιοι ἑβδομήκοντα μάρτυρες ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Τέμνουσιν ἀνδρῶν εἰκάδας τριπλῶς δέκα,

Μεθ' ὧν καὶ ἄλλους ἀνδρας ἐπτάκις δέκα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὀσίου πατρὸς ἡμῶν Πέτρου τοῦ ἡσυχαστοῦ. (~†429)

Στίχ. Ἡσύχως βίου τὸ πέλαγος ἀνύσας,

Πρὸς ἡσύχιον, Πέτρε, λιμένα φθάνεις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Κλήμεντος ἀρχιεπισκόπου Ἀχριδῶν. (†916)

Στίχ. Κλήμης τὸ κλῆμα τῆς ἀληθοῦς ἀμπέλου,

Ἐσταξε νέκταρ θεογνωσίης κτίσει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Μωυσέως, ζηλωτοῦ ἱεροκήρυκος καὶ μαχητοῦ ἐναντίον τῆς αἵρέσεως τοῦ Νοβατιανισμοῦ, μαρτηρήσαντος ἐν Ῥώμῃ ἐπὶ Δεκίου. (†251)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ὁσίας παρθένου Ἰουκούνης (Jucunda), πνευματικῆς θυγατρὸς τοῦ ἁγίου Προσπέρου ἐπισκόπου Ῥηγίου (Reggio) ἐν Αἰμιλία τῆς Ἰταλίας. (†466)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Ἀλάνου (Alanus), κτίτορος καὶ ἡγουμένου τῆς μονῆς ἐν Λαβαούρω (Lavaur) εἰς Γασκονίαν Γαλλίας. (ζ' αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ὁσίας Ἴμμας (Imma), ἡγουμένης κοινοβίου ἐν Καρλβούργῳ (Karlburg) τῆς Γερμανίας. (~†752)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Βερνόλδου (Bernold), ἱερομονάχου τοῦ ἀββαείου Ὀκτωβέρης (Ottobeuren) ἐν Βαυαρίᾳ. (~†1050)

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως.

(Ψάλλονται ἀπὸ 21ης Νοεμβρίου
μέχρις 24ης Δεκεμβρίου μόναι αἱ πεζαί).

Ἦχος ᾠ Πα ρ

ὠδὴ α'

Χ ρι σος γε ννα ται δο ξα σα τε Χρι σος ε ξ ς ρα
νων α πα ντη σα τε Χρι σο ος ε πι γης υ ψω
θη τε α σα τε τω Κυ ρι ω πα α σα η γη η η
και εν ευ φρο συ υ νη α νυ μνη σα τε λα οι
ο τι δε δο ο ξα α ς αι

ὠδὴ γ'

Τ ω προ των αι ω νων εκ Πα τρος γεν νη θεν

τι αρ ρε ευζωσ Υι ω και επ ε σχα των εκ Παρ θε
 νσ σαρκω θε ντι α σπο ρωσ Χρι στω ω τω Θε ω
 βο η σω μεν ο α νυ ψω σασ το κε ρασ η
 μων α γι ος ει Κυ υ ρι ι ε

ὠδὴ δ'

P αβ δος εκ της ρι ζης Ι εσ σαι και αν θος εξ αυ
 της Χρι σε εκ της Παρ θε νσ α νε ε βλα ση σασ
 εξ ο ρωσ ο αι νε τος κα τα σκι ου δα σε ος
 ηλ θεσ σαρκω θεις εξ α πει ραν δω ο α υ λος
 και Θε ος δο ξα τη δυ να μει σα Κυ υ ρι ι ε

ὠδὴ ε'

H ε ος ων ει ρη νης Πα τηρ οι κτι ρ μων της
 με γα λησ βλ η ησ σ τον αγ γε λον ει ρη νην πα
 ρε ε χο με νον α πε σει λασ η μιν ο θεν
 θε ο γνω σι ας προς φωσ ο δη γη η θεν τεσ εκ
 νυ κτος ορ θρι ζον τεσ δο ξο λο γσ μεν σε φι λα αν

θρωω πε

ὠδὴ ς'

Σ πλαγχων I ω ναν εμ βρου ον α α πη με σεν
 ε να λι ος θηρ οι ον ε δε ε ξα α το τη
 Παρ θε νω δε ε νοι κη σας ο Λο γος και σα αρ κα
 λα βων δι ε λη λυ θε φυ λα ξας α δι αφ θο
 ρον η ης γαρ εχ υ πε ση ρευ σε ως την τε κϷ
 σαν κα τεσ χεν α πη η μα αν τον

ὠδὴ ζ'

Ο ι παι δες ευ σε βει α συν τρα φεν τες δυσ
 σε βϷ προ σα γ μα τος κα τα φρο νη σαν τες πυ
 ρο ος α πει λην ε κ ε ε πτο η θη σαν αλλ εν με
 σω της φλο γος ε στω τες ε ψα λ λον ο των πα
 τε ρων Θε ος ευ λο γη τος ει

ὠδὴ η'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες
καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Η αυ μα τος υ περ φυ ους η δρο σο βο λος εξ

ει κο νι σε κά μι νος τυ πον ου γαρ ς ε δε ξα
 το φλε γει νε ς ως ου δε πυρ της Θε ο τη τος
 Παρ θε ν8 ην υ πε ε δη νη δυν δι ο ο α νυμ
 ν8ν τες α α να μελ ψω μεν ευ λο γει τω η κτι σις
 πα α σα τον Κυ ρι ον και υ περ υ ψω τω εις
 παν τας τς αι ω να α α ας

Ὁ διάκονος: Τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Τῆς ἑορτῆς κανὼν πρῶτος.

ᾠδὴ θ'.

Ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται.

Ἦχος Βου ς

A α γγε λοι την Ει σο δον της Πα να γν8
 ο ρων τες ε ε ξε πλητ τον το πως η Παρ θε νος ει ση
 ηλθεν εις τα Α α γι α των Α γι ων
Ω ς εμ ψω χω Θε ου κι βω τω ψαυ ε ε
 τω ω μη δα μω ς χει ρα μυ η η των χει λη δε πι ζων
 τη Θε ο το κω α σι γη η τω ς φω νη ην τ8 Α
 γγε λ8 α α να μελ πον τα εν α γα λ λι α σει

βο α τω ^{Bx} ον τως α νω τε ρα πα αντων ^Δ υ παρχεις

Παρ θε νε Α γνη ^ε

Α α γγε λοι την Ει σο δον της Πα να γν ^η

ο ρωντες ε ε ξε πληττοντο ^ε πως με τα δο ξης ει ση

ηλθεν ^Δ εις τα Α α γι α των Α γι ων ^ε

Ω ς υ περ λαμπρον Θε ο το κε Α γνη ^ε ψυ

χης το καθα ρον ε χσ σα κα αλλος ^ε χα ριν δε Θε

ε μ πι πλα με νη ε ρα νο ο θεν ^Δ φω τι ι α

ϊ δι ω κα ται γα ζεις α ει ^ε τς εν ευ φρο συ

νη βο ων τας ^{Bx} ον τως α νω τε ρα πα αντων ^Δ υ

παρχεις Παρ θε νε Α γνη ^ε

Α α γγε λοι την Ει σο δον της Πα να γν ^η

ο ρωντες ε ε ξε πληττοντο ^ε πως πα ρα δο ξως ει ση

ηλθεν ^Δ εις τα Α α γι α των Α γι ων ^ε

Υ περ ι πτα ται Θε ο το κε Α γνη ^ε το

θαυ μα στην δυ ναμιντων λο ο γων ^ε σω μα γαρ εν σοι

κα τα νο ω ω υ περ λο ο γον ρο η ης α μαρ
τι ας α α νε πι δεκτον ο θεν ευ χα ρι στως
βο ω σοι ον τως α νω τε ρα πα αντων υ παρχεις
Παρ θε νε Α γνη

Α α γγε λοι και αν θρω ποι της Παρ θε νς
την Ει σο δο ον τι μη σωμεν ο τι εν δο ξη ει ση
ηλθεν εις τα Α α γι α των Α γι ων

Π α ρα δο ξως προ δι ε τυ πς Α γνη ο
Νο μο σε σκη νην και θει α στα α μνον ξε νην κι βω τον
και κα τα πε τα σμα και ρα α β δον να ο ον α κα
τα λυ τον και πυ λην θε ο θεν εκ δι δα
σκει σοι κρα ζειν ον τως α νω τε ρα πα αντων υ
παρχεις Παρ θε νε Α γνη

Α α γγε λοι την Ει σο δον της Παρ θε νς
ο ρωντες κα α τε πληττοντο πως θε α ρε στως ει ση
ηλθεν εις τα Α α γι α των Α γι ων

M^{B8} ε λω δων σοι προ ε κε λα δει Δαυ ιδ^ε_{7x}

λα λων σε θυ γα τε ρα Βα σι λε ε ως^ε_{7x} καλ λει α ρε

των εκ δε ξι ων πα ρι στα με ε νην^Δ₂ ι δω ων τ8

Θε υ πε ποι οι κιλ με νην σε^M_{7x} ο θεν προ φη τευ^{Πα}

ων ε βο α^{B8}₉ ον τως α νω τε ρα πα αν των^Δ₂ υ

πα ρχεις Πα ρ θε νε Α γνη^ε_{7x}

A α γγε λοι σκι ρ τη σα τε συν Α γι οις^π₉

πα ρ θε νοι συ υ γ χο ρευ σα τε^ε_{7x} η γαρ Θε ο παις ει

ση ηλθεν^Δ₂ εις τα Α α γι α των Α γι ων^ε_{7x}

Θ^{B8} ε ο δο χον προ θε ω ρων Σο λο μων^ε_{7x} η

νι ξα το σε πυ λην Βα σι λε ε ως^ε_{7x} ζω σαν τε πη γην

ε σφρα γι σμε ε νην^Δ₂ εξ η ης το α θο λω τον η

μιν προ η ηλθεν^M_{7x} υ δω ρ τοις εν πι στει βο ω σιν^{Πα}₉

ον τως α νω τε ρα πα αν των^{B8}₉ υ πα ρχεις Πα ρ θε

νε Α γνη^ε_{7x}

A α γγε λοι και αν θρω ποι την Πα ρ θε νον^π₉

εν υμνοις με ε γα λυ νω μεν θε ο προ πως γαρ ει
 ση ηλθεν εις τα Α α γι α των Α γι ων
Δ ι α νε μοις των χα ρι σμα των την σην γα
 λη νην θε ο το κε τη ψυ χη η μ βου ς σα ζω ην
 τοις σε τι μω σι κα τα χρε ε ος αυ τη η πε ρι
 ε π ς σα α και σκε π ς σα και δι α τη ρ ς σα
 βο αν σοι ον τω ς α νω τε ρ α πα αν των υ πα ρ χεις
 Πα ρ θε νε Α γνη

Κανών δεύτερος.

Τὴν φωτοφόρον Νεφέλην. Ἦχος ♯ Πα ρ

Μ ε γα λυ νον ψυ χη η μ ς την προ σε νε
 χθει ει σαν εν τω να ω Κυ ρι ς ς και ευ λο
 γη θει ει σαν χερ σι των Ι ε ρε ων
Ε κ των Δι και ων προ ηλ θεν Ι ω α κειν και
 της Αν νης ε πα γγε λι ας ο καρ πο ς η θε ο
 παι ς Μα ρι ι α και ως θυ μι α μα δε κτον σα ρ κι ι

νη πια ζα σα προ σφε ρε ται ^π₉ Ι ε ρω εν α

γι ω ^Δ₂₂ ως Α γι α εις τα Α γι α οι κει ει ν ^π₉

Μ ε γα λυ νον ψυ χη η μ ε ς την προ σε νε

χθει ει σαν ^Δ₂₂ εν τω να ω Κυ ρι ε ε και ευ λο

γη θει ει σαν χερ σι των Ι ε ρε ω ν ^π₉

Τ ην νη πια ζα σαν φυ σει ^Δ₂₂ και υ περ φυ σιν Μη

τε ρα ^π₉ α να δει χθει σαν τ ε Θε ε ευ φη μη σω

με ν υ υμ νοις ^π₉ εν τω να ω τω νο μι κω Κυ ρι ι

ω γαρ ση με ρον προ σφε ρε ται ^π₉ εις ο σμη ν ευ ω

δι ας ^Δ₂₂ των Δι και ω ν ως καρ πος πνευ μα τι κο ος ^π₉

Μ ε γα λυ νον ψυ χη η μ ε ς την προ σε νε

χθει ει σαν ^Δ₂₂ εν τω να ω Κυ ρι ε ε και ευ λο

γη θει ει σαν χερ σι των Ι ε ρε ω ν ^π₉

Σ υν τω Α γγε λω το χαι ρε ^Δ₂₂ τη Θε ο το κω προ

σφο ρωσ ^π₉ α να βο η σω μεν πι στοι χαι ρε πα γκα

λε Νυ υμ φη ^π₉ χαι ρε νε φε λη φω τει νη εξ η ης

η μιν ελαμψεν ο Κυριος τοις εν σκοτεια γνοι

οι ασκαθη μενοισ ^Δχαιρε παντων η επι ισ ^π9

Mεγαλυνον ψυχη ημυ την προσηνε

χθειεισαν ^Δεν τω ναω Κυριυ και ευλο

γηθειεισαν χερσι των Ιερεων ^π9

Υμονον επαξιον πασα ^Δτη Θεοτοκω η

κτισις ^π9 συντω Αγγελω Γαβριηλα νακραζει

βοωωσα ^π9 Χαιρε η Μητηρ τς Θευ διηης

ελυτρωθη μεν παναμωμε ^π9 της αρχαιας κα

ταρας ^Δγεγονοτες αφθαρσι ασκοινω νοιοι ^π9

Mεγαλυνον ψυχη ημυ την προσηνε

χθειεισαν ^Δεν τω ναω Κυριυ και ευλο

γηθειεισαν χερσι των Ιερεων ^π9

Ητων Αγιων Αγια ^Δκαι Θεομητωρ

Μαρια ^π9 ταις ικεσιαις σα Αγνη ελευθε

ρωσον ημας ^π9 εκ των παγιδων τς εχθρας και παα

σης αι ρε σε ως και θλι ψε ως τς πι στως προ σκυ

νδν τας την ει κο να της α γι ας σμορ φη ης

Mε γα λυ νον ψυ χη η μδ ς την προ σε νε

χθει ει σαν εν τω να ω Κυ ρι ς ς και ευ λο

γη θει ει σαν χερ σι των Ι ε ρε ων

Tων Χε ρσ βιμ υ περ τε ρα των Σε ρα φιμ α νω

τε ρα και πλα τυ τε ρα ς ρα νων α νε δει χθης

Παρ θε ε νε ως τον α χω ρη τον παν τι εν μη η

τρα χω ρη σα σα Θε ον ημων και τε κς σα α

φρα στως ον δυ σω πει εκ τε νως υ περ η μω ων

Δόξα.

Mε γα λυ νον ψυ χη η μδ ς της Τρι συ πο

στα α τς και α δι αι ρε τς Θε ο τη τος το κρα

τος

Tην Τρι συ πο στα τον φυ σιν και α δι αι ρε τον

δο ξαν την εν Θε ο τη τι μι α υ μνδ με νην

α πα αυ στως εν ου ρα νω και ε πι γης Τρι α α
δα α χω ρι ζον δο ξα σω μεν συν Υι ω τον Πα
τε ε ρα και το Πνευ μα προ σκυ νων τες ευ σε βω
ως

Καὶ νῶν.

Με γα λυ νον ψυ χη η μ μ την Τι μι ω
τε ε ραν και εν δο ξο τε ραν των α νω ζρα τευ μα
των

Υπο την σην ευσπλα γχνι αν τες κα τα φευ γον
τας πι στει και προ σκυ νων τας ευ σε βως τον Υι ον
σ Παρ θε ε νε Θε ο γε ννη τορως Θε ον τσ κο ο
σμ και Κυ ρι ον ι κε τευ ε εκ φθο ρας και κιν δυ
υ νων λυ τρω θη ναι και παν τοι ων πειρα σμω ων

Καταβασία.

ὠδὴ θ'

Με γα λυ νον ψυ υ χη η μ μ την τι μι
ω τε ε ραν και εν δο ξο τε ραν των α νω ζρα

τευ μα των

M υ στη ρι ον ξε νον ο ρω και πα ρα δο ξον
ου ρα νον το σπη λαιον θρο νον χε ρσ βι κον την
Πααρ θε νον την φα ατνην χω ρι ι ον εν ω ω
α νε κλι θη ο α χω ρητος Χρι σο ος ο Θε
ος ον α νυ μνντες με γα λυ υ νο ο μεν

Ἡ καταβασία τῆς θ' ᾠδῆς.

M ε γα α λυ νον ψυ υ χη η η μσ σ
τη ην Τι μι ω τε ε ε ραν και αι ε εν
δο ο ξο ο τε ε ε ραν των α α νω σρα
τε ευ μα α α α α των

M υ ση η ρι ι ι ι ο ον ξε ε ε νον ο
ρω ω και αι πα ρα α δο ο ξον ου ρα
νον το ο ο σπη η λαι αι αι ον θρο ο ο
νον χε ρσ σ σ βι ι κον την Πααρ θε ε ενον
* την φα ατ νην χω ρι ι ι ον εν *

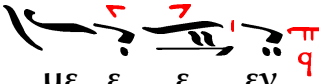
 ω ω ω α νε κλι ι θη ο ο α χωρη τος

 Χρι ι σο ο ος ο Θε ε ος ον α νυ μν

 ντες με γα α λυ υ υ υ υ νο ο ο ο

 με ε ε εν

 * την φα ατ νη η η ην χω ω ρι ι ι ον εν

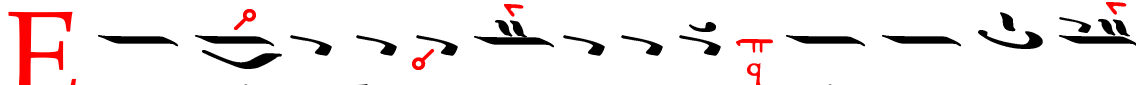
Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Τῆς Ἁγίας.

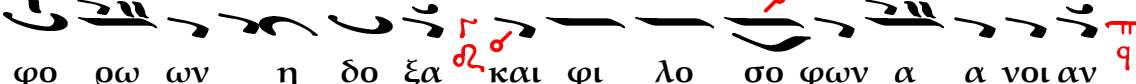
Ἐν πνεύματι τῷ ἱερῷ Ἦχος Γα ρ

Ε νευ ρω σας το φρο ο νη μα γυ ναι κων ω

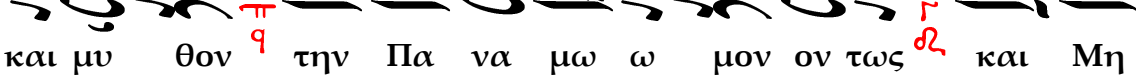
 ω Παρ θε νε Αι κα τε ρι να πα α ντι με α θλο

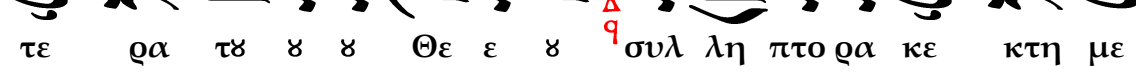
 φο ρω ων η δο ξα και φι λο σο φων α α νοι αν

 εν Θε ω ω δι η λε εγ ξας ως λη ρον ς σαν

 και μυ θον την Πα να μω ω μον ον τωσ και Μη

 τε ρα τϛ ς ς Θε ε ς συλ λη πτο ρα κε κτη με

 νη

Τῆς Ἑορτῆς, ὁμοιον.

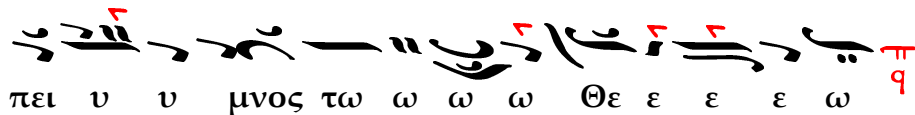
Τ ὅτι ἐρῶ σε ση ἡ με ρον Θε ο το κε
ε Παρ θε νε δε χεται τα εν δο ο τε ρα χερ σιν Αρ
χι ε ρε ως εν οις τρι ων α πο χρο νων ε ως
δυ ο ο και δε κα δι ε μεινας τρε φο με ε νη
χει ρι θει ὅ ὅ Α γγε λω ως α γι ι α
κι ι ι βω ω τος τὰ πα ντα τεκ τη η να με νθ

Εἰς τοὺς Αἶνους.

Ἦχος ᾠ Πα ρ

Π α σα πνο η αι νε σα α τω το ον Κυ υ υ
ρι ι ι ι ον αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ τω ω
ων ου ρα α νων αι νει τε α αυ το ο ον εν τοι οις
υ ψι ι ι ι στοις Σοι πρε ε ε πει υ υ μνος
τω ω ω ω Θε ε ε ε ω

Α ι νει τε αυ το ον πα α αν τες οι Α αγ γε ε
λοι οι οι α α αυ του αι νει ει ει τε α αυ τον
πα σαι αι δυ να α α μεις α αυ του ου Σοι πρε ε ε

Ἰστῶμεν Στίχους Γ' καὶ ψάλλομεν

Στιχηρὰ προσόμοια. Τῆς ἑορτῆς γ'.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Στίχ. α'. Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κριμα ἔγγραπτον· δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

Λαμπαδηφόροι παρθένοι, τὴν Ἀειπάρθενον, φαιδρῶς ὁδοποιοῦσαι, προφητεύουσιν ὄντως, ἐν Πνεύματι τὸ μέλλον· Ναὸς γὰρ Θεοῦ, ἡ Θεοτόκος ὑπάρχουσα, πρὸς τὸν ναὸν μετὰ δόξης παρθενικῆς, νηπιόθεν ἐμβιβάζεται.

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Ἐπαγγελίας ἁγίας, καὶ ὁ καρπὸς εὐκλεῆς, ἡ Θεοτόκος ὄντως, ἀνεδείχθη τῷ κόσμῳ, ὡς πάντων ὑπερτέρα· ἡ εὐσεβῶς, προσαγομένη ἐν οἴκῳ Θεοῦ, τὴν προσευχὴν τῶν τεκόντων ἀποπληροῖ, συντηρουμένη Θείῳ Πνεύματι.

Στίχ. γ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Ἐπουρανίῳ τραφεῖσα, Παρθένε ἄρτω πιστῶς, ἐν τῷ ναῷ Κυρίου, ἀπεκύησας κόσμῳ, ζωῆς ἄρτον τὸν Λόγον· οὗ ὡς Ναός, ἐκλεκτὸς καὶ πανάμωμος, προεμνηστεύθης τῷ Πνεύματι μυστικῶς, νυμφευθεῖσα τῷ Θεῷ καὶ Πατρί.

Καὶ τῆς ἁγίας προσόμοια γ'.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Στίχ. δ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

Μνήμην τὴν πανίερρον, Αἰκατερίνα πανεύφημε, τῆς σεπτῆς σου ἀθλήσεως, τελοῦντες δοξάζομεν, ἐν φωναῖς ἀπαύστοις, τὸν δεδωρημένον, ὑπομονὴν σοι καρτεράν, καὶ νικηφόρον σε ἀναδείξαντα, καὶ λόγον χορηγήσαντα, καταπτοοῦντα τοὺς ρήτορας, Ἰησοῦν τὸν φιλάνθρωπον, καὶ Σωτῆρα καὶ Κύριον.

Στίχ. ε'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ.

Μάρτυς ἐθελούσιος, Αἰκατερίνα πανένδοξε, καθωράθης τὸν τύραννον, εὐτόνως ἐλέγξασα, καὶ δεινὴν μανίαν, τῆς πολυθείας, θεογνωσίας φωτισμῷ, καταβαλοῦσα, καὶ θεία χάριτι. Ἐντεῦθεν

καὶ ὡς Μάρτυρα, καὶ ὡς παρθένον πανάμωμον, ὁ Χριστὸς ἐστεφάνωσεν, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στίχ. 7'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Χάριν τὴν τοῦ Πνεύματος, Αἰκατερίνα πανένδοξε, ἐν ἀνοίξει τοῦ στόματος, ἐδέξω καθάρασα, σεαυτὴν προθύμως, διὰ πολιτείας καὶ λογισμῶ καρτερικῶ, τὴν τῶν τυράννων ὄφρῶν κατέπαυσας, ἐν κάλλει τῷ τοῦ σώματος, τὴν ψυχικὴν ὠραιότητα, θεοφρόνως οὖν τέθηκας, ἀθλητῶν ἐγκαλλώπισμα.

Δόξα. **Τῆς Ἀγίας.**

Ἦχος **Δι-Θ**

Δ ο ο ο ξα Πα α α τρι ι ι και Υι υι ω και
Α γι ι ω Πνε ε ευ μα τι

Β ι ο ον α α υ υ λον ε ε ξη η η σκη
με ε νη βη μα α Α α θε ε ε ο ον
κα α α τα α α λα α βου ου ου σα ε στης τρο
ο παι αι αι ο φο ο ρος Αι κα τε ρι ι ι ι να
α σε ε ε μνη αν θη φο ρου ου ου σα του
θε ου τη ην λαμ προ ο ο ο τη η η η τα και το
θει ο ον σθε ε νος ε εν δε ε ε δυ υ με ε ε
νη δο ογ μα τυ υ ραν νου κα α α α τε μυ υ

κτη η η ρι ι ι ι σας και ρη το ο ρω ων
 ε ε πα α αυ σασ τας φλη να φους ρη σεις πο λυ υ
 υ α α α α θλε

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.
 Λέοντος Μαΐστορος.

Ἦχος Δι-Θ

Και νυ υ υ υν και α α ει και εις τους αι ω νας
 των αι ω ω ωνων α α μην

Ση μερον τω Να ω ω προ σα α α α γε ε ε
 ε ται η πα να μω μο ο ος Παρ θε ε νος εις κα
 τοι κη τη ρι ον του παν τα α να α κτος Θε ε ου
 και πα α α σης της ζω η ης η μω ων τρο ο ο
 φου ση μερον το κα θα ρω τα τον α γι ι ι α
 σμα ως τρι ε τι ζου σα α δα μα α α λις
 εις τα Α α γι ι α των Α γι ι ι ι ων ει ει
 σα α α γε ε ε ε ται τα α αυ τη εκ βο η
 σω ω μεν ως ο α α α α α γγε ε λο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ος χαι ρε ε μο ο ο
νη εν γυ ναι ξιν ευ λο ο γη με ε ε ε ε
νη

Και εὐθὺς φάλλεται εἰς τὸν αὐτὸν ἦχον
Ἡ ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δοξολογία Ἰωάννου Καββάδα, ἦχος Δι-θ.

Δ ο ξα σοι τω δει ξαν τι το φως δο ξα εν υ
ψι σοις Θε ω και ε πι γης ει ρη η νη εν αν θρωποις ευ
δο κι ι α

Υ μνθ μεν σε ευ λο γθ μεν σε προ σκυ νθ μεν σε δο
ξο λο γθ μεν σε ευ χα ρι στθ μεν σοι δι α την με γα α
λην σθ δο ο ξαν

Κ υ ρι ε βα σι λευ ε πα ρα νι ε Θε ε ε Πα
τερ παν το κρα α τωρ Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νες Ι
η σθ Χρι στε και Α α γι ον Πνε ευ μα

Κ υ ρι ε ο Θε ος ο α μνος τθ Θε ου ο Υι
ος τθ Πα τρος ο αι ρων την α μαρ τι αν τθ κο

ο ο σμ ε λε η σον η μας ο αι αι ρων τας
α μαρ τι ας τ ε κο ο σμ

Π ροσ δε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη με νος
εκ δε ξι ων του Πατροσ και ε λε η σον η μας

Ο τι συ ει μονος Α γι ος συ ει ει μο νος Κυ ρι
οσ Ι η σος Χρι στος εις δο ο ξαν Θε ου Πα τρος
α μην

Κ αθ ε κα στην η με ραν ευ λο γη σω σε και αι
νε ε σω το ο νο μα α σ ε ις τον αι ω ω να
και εις τον αι ω να τ ε αι ω νος

Κ α τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα τα
αυ τη α να μαρ τη τ ε σ φυ λα χθη η ναι η μας

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των Πα
τε ρων η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε ε νον
το ο νο μα α σ ε ις τ ε σ αι ω ω νας α μην

Γ ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σ ε φ η μας κα

θα περηλ πι σαμεν ε πι σε

Ευ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε δι δα ξο ον με τα

δι και ω μα τα α σθ

Κυ ρι ε καταφυ γη ε γε νη θης η μιν εν γε νε

α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ε ε λε η

σο ον με ι ασαι την ψυ χη ην μσ ο τι η μαρ το ον

σοι

Κυ ρι ε προς σε κα τε φυ γον δι δα ξον με τσ

ποι ειν το θε λη μα α σθ ο τι συ ει ο Θε ο ος

μσ

Οτι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι

ι σθ ο ψο ο με θα φως

Πα ρα τει νον το ε λε ο ος σθ τοις γι νω σκσ

σι ι σε Α γι ος ο Θε ος Α γι ος ι σχυ

ρος Α γι ος α θα να τος ε λε η σον η

μας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα τι **Δ**

Κ αι νυν και α ει και εις τος αι ω νας των αι

ω ω νων α μην **Δ**

Α γι ος α θα νατος ε λε η σον η μας **Δ**

Α α α α γι ο ος ο Θε ε ος Α α α α

α γι ο ος ι σχυ υ ρος Α γι ο ο ος α θα α

α α να α α α τος ε λε ε η η σο ο ο ον

η η η η μα α α ας **Δ**

Εἰς τὰ Εἰσόδια τῆς Θεοτόκου, ἀπολυτίκιον, ἦχος $\frac{1}{2}$ Δι-Θ

Σ η με ρον της ευ δο κι ας Θε ο το προ οι μι

ον και της των αν θρω πων σω τη ρι ας η προ κη ρυ

ξις εν να ω τσ Θε ο τρα νως η Παρ θε νος δεικ νυ

ται και τον Χρι ζον τοις πα σι προ κα τα γγε λε ται

αυ τη και η μεις με γα λο φω νως βο η σω μεν και

ρε της οι κο νο μι ας τσ Κτι στσ η εκ πλη ρω σι

ι ις **Δ**

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Τὰ ἕξαπλᾶ.

ᾠχος πλ' Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Τὰ Ἄγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

ᾠχος πλ' Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος πλ' Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς.

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'. (Ἐκλογή).

Ἦχος Δι - θ

Στίχ. α'. Μέγας Κύριος καὶ αἰνετὸς σφόδρα ἐν πόλει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἐν ὄρει ἁγίῳ αὐτοῦ. (μζ' 2)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτοκου Σωτερεε

σωσον ἡμας

Στίχ. β'. Δεδοξασμένα ἐλαλήθη περὶ σοῦ, ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ. (ποστ' 3)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτοκου Σωτεεε

σωσον ἡμας

Στίχ. γ'. Ὁ Θεὸς ἐν ταῖς βάρεσιν αὐτῆς γινώσκειται, ὅταν ἀντιλαμβάνηται αὐτῆς. (μζ' 4)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτοκου Σωτεεε

σωσον η μας

Στίχ. δ'. Καθάπερ ἤκούσαμεν, οὕτω καὶ εἶδομεν ἐν πόλει Κυρίου τῶν δυνάμεων, ἐν πόλει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. (μζ' 9)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτοκου Σωτερεε

σωσον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτοκου Σωτερ

σωσον η μα ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. (Ἐκλογή).

Στίχ. α'. Τοῦ ποταμοῦ τὰ ὄρμηματα εὐφραίνουσι τὴν πόλιν τοῦ Θεοῦ· ἠγάσεν τὸ σκῆνωμα αὐτοῦ ὁ Ὑψιστος. (με' 5)

Σωσον η μας Υι εε Θεου ο εν Α

γι ι οι οισ θαν μα στος ψαλλον τασσοι αλ λη λθ ς ι

α

Στίχ. β'. Ἐξομολόγησις καὶ ὠραιότης ἐνώπιον αὐτοῦ· ἀγιωσύνη καὶ μεγαλοπρέπεια ἐν τῷ ἁγιάσματι αὐτοῦ. (ιε' 6)

Σωσον η μας Υι εε Θεου ο εν Α

γι ι οι οισ θαν μα στος ψαλλον τασσοι αλ λη λθ ς ι

α

Στίχ. γ'. Αὕτη ἡ πύλη Κυρίου, δίκαιοι εἰσελεύσονται ἐν αὐτῇ. (ριζ' 20)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν Α

γι ι οι οισ θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λθ ς ι

α

Στίχ. δ'. Ἅγιος ὁ ναός σου, θαυμαστός ἐν δικαιοσύνη. (ξδ' 5)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν Α

γι ι οι οισ θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λθ ς ι

α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει καιεις τς αι ω νας των αι ω

νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τς Θε ου α

θα νατος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος δι

α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρ κω θη ναι

εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει παρ

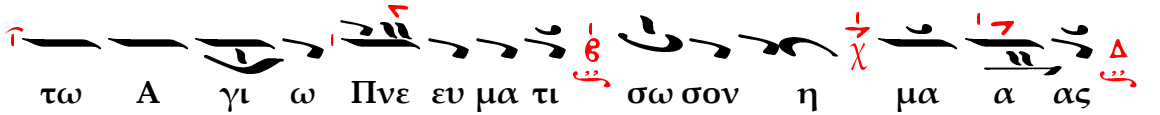
θε νς Μα ρι ι ας α τρε πτω σε ναν θρω πη σας

σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω θα να

τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι α

 α α δος ^Δ συν δο ξα ζο ο με νος τω Πα τρι ^Δ και

 τω Α γι ω Πνε ευ μα τι ^ε σω σον η μα α ας ^Δ

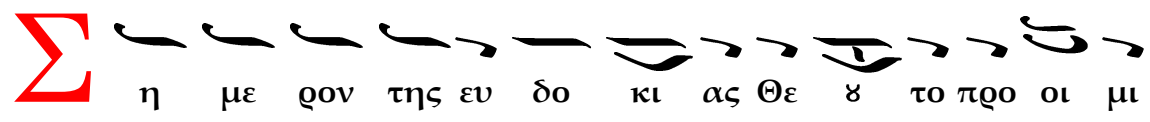
Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόνητος...

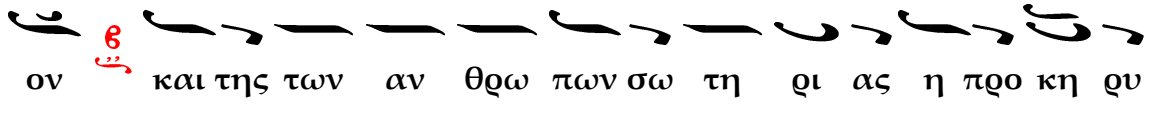
Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος δ'. Ψαλμὸς μδ' (44).

Ἦχος ^ε Δι - θ.

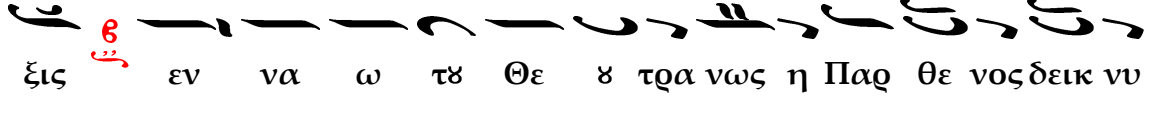
Στίχ. α'. Πᾶσα ἡ δόξα τῆς θυγατρὸς τοῦ βασιλέως ἔσωθεν, ἐν κροσσωτοῖς χρυσοῖς περιβεβλημένη, πεποικιλμένη. (μδ' 14)

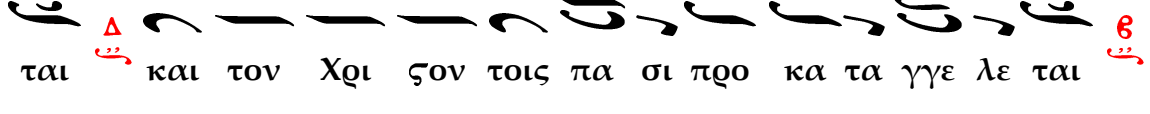
 Σ η με ρον της ευ δο κι ας Θε ο το προ οι μι

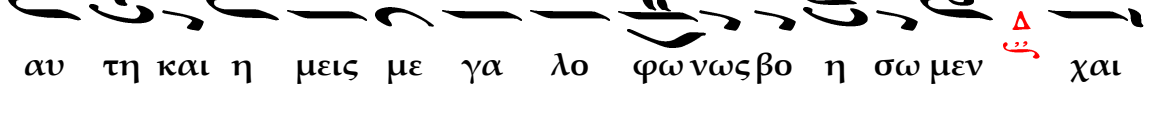
 ον ^ε και της των αν θρω πων σω τη ρι ας η προ κη ρυ

 ξις ^ε εν να ω τσ Θε ο τρα νως η Παρ θε νος δεικ νυ

 ται ^Δ και τον Χρι ζον τοις πα σι προ κα τα γγε λε ται ^ε

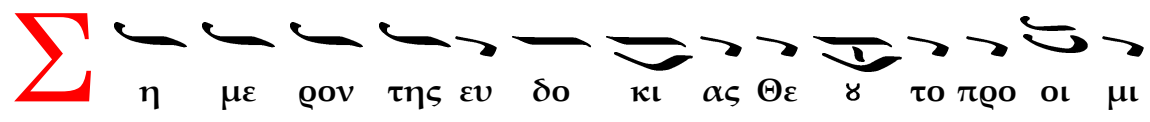

 αυ τη και η μεις με γα λο φωνως βο η σω μεν ^Δ και

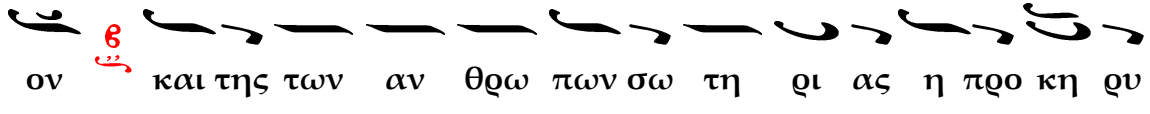

 ρε της οι κο νο μι ας τσ Κτι στσ η εκ πληρω σις ^Δ

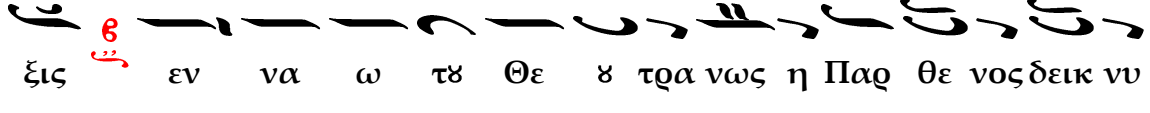
Στίχ. β'. Ἀπενεχθήσονται τῷ βασιλεῖ παρθένοι ὀπίσω αὐτῆς, αἰ πλησίον αὐτῆς ἀπενεχθήσονται σοι. (μδ' 15)

 Σ η με ρον της ευ δο κι ας Θε ο το προ οι μι

 ον ^ε και της των αν θρω πων σω τη ρι ας η προ κη ρυ

 ξις ^ε εν να ω τσ Θε ο τρα νως η Παρ θε νος δεικ νυ

 ται ^Δ και τον Χρι ζον τοις πα σι προ κα τα γγε λε ται ^ε

αυ τη και η μεις με γα λο φωνωςβο η σω μεν ^Δ και

ρε της οι κο νο μι ας τς Κτι στς η εκ πληρω σις ^Δ

Στίχ. γ'. Ἀπενεχθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ καὶ ἀγαλλιάσει, ἀχθήσονται εἰς ναὸν βασιλέως. (μδ' 16)

Σ η με ρον της ευ δο κι ας Θε ο το προ οι μι

ον ^ε και της των αν θρω πων σω τη ρι ας η προ κη ρυ

ξις ^ε εν να ω τς Θε ο τρα νως η Παρ θε νος δεικ νυ

ται ^Δ και τον Χρι ζον τοις πα σι προ κα τα γγε λε ται ^ε

αυ τη και η μεις με γα λο φωνωςβο η σω μεν ^Δ και

ρε της οι κο νο μι ας τς Κτι στς η εκ πλη ρω σι ^χ

⁷
ι ις ^Δ

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εἰσοδικόν.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, ψάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

Ἦχος ^Δ Δι - θ

Δ ε ευ τε προ σκυ νη σω μεν ^Δ και προ σπε ε σω ω

μεν Χρι στω ω ω ω ω ⁷ σω σον η μα ας Υι ε ε ^Δ

Θε ου ^Δ ο εν Α γι ι οι οις θαυ μα στο ο ο ο

⁷
ος ^Δ

ὁ β' χορός:

Ψαλλον ταςσοι αλ λη λθ ς ι α

Εἰς τὰ Εἰσόδια τῆς Θεοτόκου, ἀπολυτίκιον, ἦχος Δι-Θ.

Σ η με ρον της ευ δο κι ας Θε ς το προ οι μι
 ον και της των αν θρω πων σω τη ρι ας η προ κη ρυ
 ξις εν να ω τθ Θε ς τρα νως η Παρ θε νος δεικ νυ
 ται και τον Χρι ζον τοις πα σι προ κα τα γγε λε ται
 αυ τη και η μεις με γα λο φωνωσ βο η σω μεν χαι
 ρε της οι κο νο μι ας τθ Κτι στθ η εκ πληρω σις

Ἀπολυτίκιον τῆς ἀγίας Αἰκατερίνης.

Τὸν συνάναρχον Λόγον. ἦχος π̄ϛ Κε ρ

Κε Τ ην πα νευ φημον νυμφην Χρι στθ υ μνη σω μεν
 Αι κα τε ρι ναν την θει αν και πο λι ς χον Σι
 να την βο η θει αν η μων και αν τι ληψιν ο
 τι ε φη μω σε λαμ πρως τθς κομ ψθς των α σε βων τθ Πνευ
 μα τος τη μα χαι ρα και νυν ως Μαρ τυς στε φθει ει
 σα αι τει ται πα α σι το με γα ε λε ε ος

Ἀπολυτίκιον τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ.

Δόξα.

Κοντάκιον τῆς Ἁγίας.

Τὰ ἄνω ζητῶν. ᾠχος Δι-θ.

Xο ρει αν σε πτην εν θε ως φι λο μα αρ τυ
ρες ε γει ρα τε νυν γε ραι ρο ντες την παν σο φον
Αι κα τε ρι ι ι ναν αυ τη γαρ εν στα δι ω
τον Χρι στον ε κη η ρυ ξε και το ον ο φιν ε πα α τη
σε ρη το ο ρων την γνω σιν κα τα πτη η η σα σα

Κοντάκιον τῶν Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου.

(ἀπὸ ἡ ἕως κ' ἐπὶ τῆς κ' Νοεμβρίου).

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργῶν)

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ. ᾠχος Δι-θ.

Oκα θα ρω τα α τος να ος τσ Σω τη ρος η
πο λυ τι μη η τος πα στας και Παρ θε νος το ι ε
ρον θη σου ρι σμα της δο ξης τσ Θε ου ση με ρον
ει σα γε ε ται εν τω οι κω Κυ ρι ου την χα ριν
συν ει σα γσ σα την εν πνευ μα τι θει ω ην
α νυ μνσιν Α γγε λοι Θε σ αυ τη υ παρ χει σκη
νη ε πσ ρα νι ο ο ος

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος Δι-Θ

A α γι ι ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ος

α α γι ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α

α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο

ον η μα ας

Τό τρίτον.

A γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος α α γι

ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο

ον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα

τι

K αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας τω ναι ω

νων α μην

A α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε

η σο ο ο ν η μα ας

Δ υ να α α μιν Α γι ος ο Θε ο ο ο
 ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α γι ος
 ι σχυ ρο ο ο ο ος α α α α α α
 α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο ο ος
 ε λε ε η η σον η η μα ας

Τρισάγιον. Σύντομον.

Ἦχος Δι-θ

Α α γι ι ος ο Θε ε ος Α α γι ι
 ος Ι σχυ υ ρος Α γι ος Α θα α να α τος
 ε ε λε η σον η η μα ας (τρεις)

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνε ευ μα
 τι

Κ αι νυν και α ει και εις τας αι ω νας των αι
 ω νων α α μην

Α γι ος Α θα α να α τος ε ε λε η
 σον η η μα ας

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἦχος Δι-θ

A α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο
ο ος ο ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο

ος

A α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο
ο ος ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο

ος

A α α α α α α γι ι ι α α γι
ι ι ος Α α α α θα α α α α α α
α α α α α α ρα α α λε α α θα α να το
ο ο ο ο ο ο ος

E ε ε ε λε ε ε η σο ο ο ο ο ο

ον η η μα ας

Ἔτερον ὑπό Γεωργίου Κρητός († 1816)

Ἦχος Δι-θ

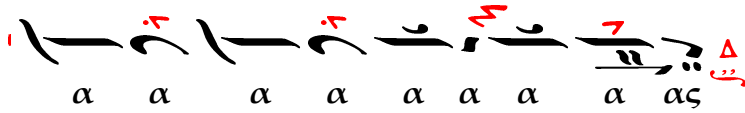
N ε ε ε ε Δυ υ να α α μιν

A α α α α α α α α α α α α
 α α α α α α γι ι ι ι ι ι ι ι
 ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
 ι ι ι ι ι ι ι α α α α α α γι ι ο ο
 ο ο ος ο ο ο θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο
 ο ο ο ος

A α α α α α α α α α α α α
 α α α α α α γι ι ι ι ι ι ι ι
 ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
 ι ι ι ι ι ι ι α α α α α α γι ο ο
 ο ο ος ι ι ι σχυ ο ο ο ο ο ο ο ο ο
 ο ο ο ο ος

A α α α α α γι ο ο ο ο ος α
 θα α α α α α α α α α α α α α θα
 α να α α τος

E λε ε ε ε λε ε ε η σον η μα α α

Ἀπόστολον καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἁγίας.
 Προκείμενον τῆς Κυριακῆς τῶν Ἁγίων Πάντων
 καὶ Ἀλληλούϊα εἰς μνήμας Μαρτύρων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον ἦχος πλ δ΄.
 Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

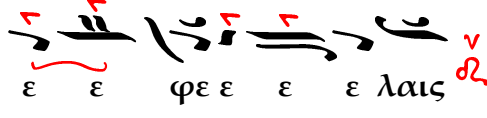
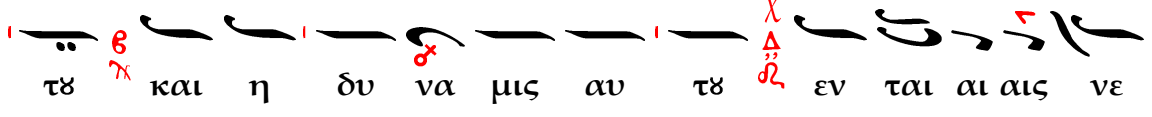
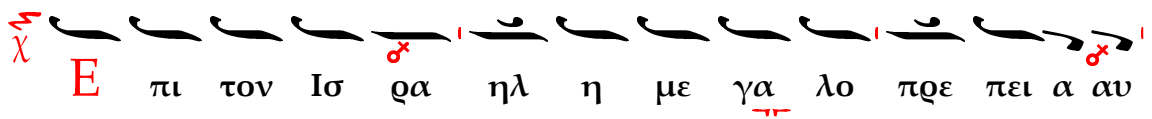
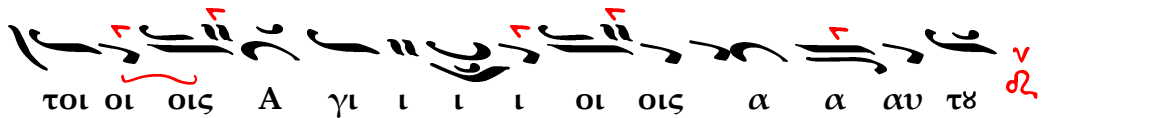
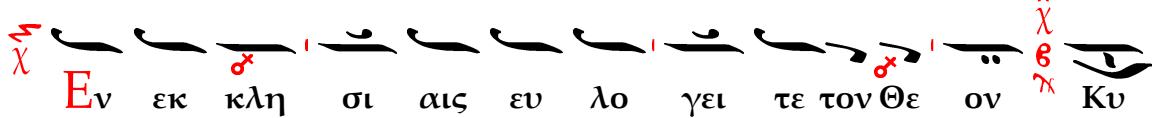
Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.
 Προκείμενον. (Ψαλμὸς ξζ΄).

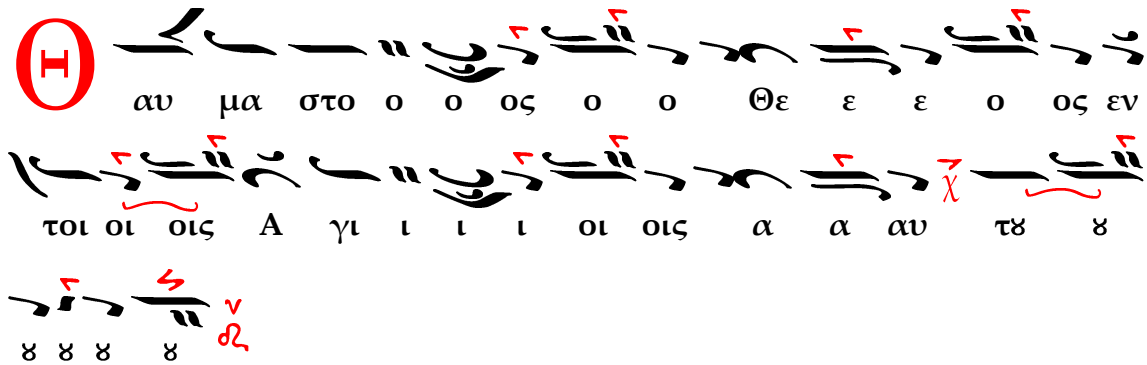
Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ. (ξζ΄ 36)

Στίχ. α΄. Ἐν ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν, Κύριον ἐκ πηγῶν
 Ἰσραήλ. (ξζ΄ 27)

Ἦ ὁ ψάλτης.

Ἦχος πλδ̣ Νη ρ

Ὁ διάκονος: Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης:

Πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

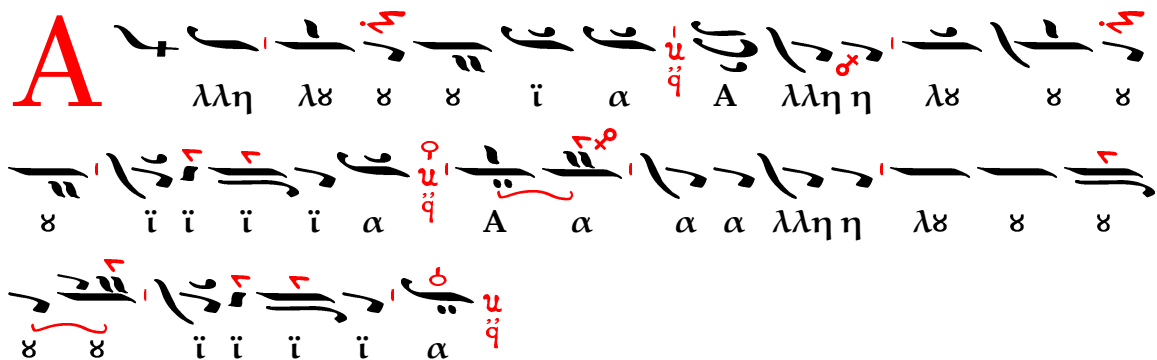
Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

(γ' 23-29, δ' 1-5).

Ἀδελφοί, πρὸ τοῦ ἐλθεῖν τὴν πίστιν ὑπὸ νόμον ἐφρουρούμεθα συγκεκλεισμένοι εἰς τὴν μέλλουσαν πίστιν ἀποκαλυφθῆναι. Ὡστε ὁ νόμος παιδαγωγὸς ἡμῶν γέγονεν εἰς Χριστόν, ἵνα ἐκ πίστεως δικαιοθῶμεν· ἐλθούσης δὲ τῆς πίστεως οὐκέτι ὑπὸ παιδαγωγόν ἐσμεν. Πάντες γὰρ υἱοὶ Θεοῦ ἐστε διὰ τῆς πίστεως ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ· ὅσοι γὰρ εἰς Χριστόν ἐβαπτίσθητε, Χριστόν ἐνεδύσασθε. Οὐκ ἔστι Ἰουδαῖος οὐδὲ Ἕλληνας, οὐκ ἔστι δούλος οὐδὲ ἐλεύθερος, οὐκ ἔστι ἄρσεν καὶ θῆλυ· πάντες γὰρ ὑμεῖς εἰς ἐστε ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Εἰ δὲ ὑμεῖς Χριστοῦ, ἄρα τοῦ Ἀβραὰμ σπέρμα ἐστὲ καὶ κατ' ἐπαγγελίαν κληρονόμοι. Λέγω δέ, ἐφ' ὅσον χρόνον ὁ κληρονόμος νήπιός ἐστιν, οὐδὲν διαφέρει δούλου, κύριος πάντων ὢν, ἀλλὰ ὑπὸ ἐπιτρόπους ἐστὶ καὶ οἰκονόμους ἄχρι τῆς προθεσμίας τοῦ πατρὸς. Οὕτω καὶ ἡμεῖς, ὅτε ἤμεν νήπιοι, ὑπὸ τὰ στοιχεῖα τοῦ κόσμου ἤμεν δεδουλωμένοι· ὅτε δὲ ἤλθε τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου, ἐξαπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸν υἱὸν αὐτοῦ, γενόμενον ἐκ γυναικός, γενόμενον ὑπὸ νόμον, ἵνα τοὺς ὑπὸ νόμον ἐξαγοράσῃ, ἵνα τὴν υἰοθεσίαν ἀπολάβωμεν.

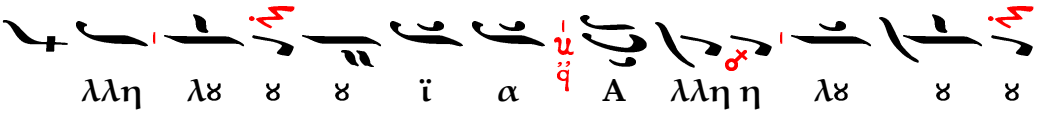

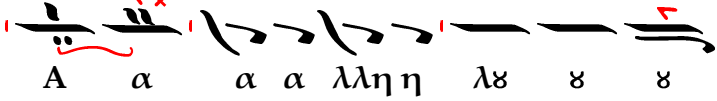

Ἀλληλούϊα (γ'). Ἦχος α'. (Ψαλμὸς λθ').

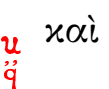
Ἦχος ᾠδῆς Κε δ

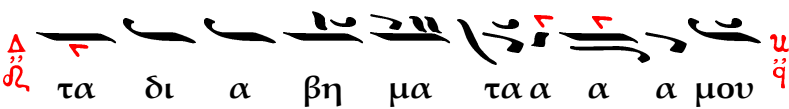

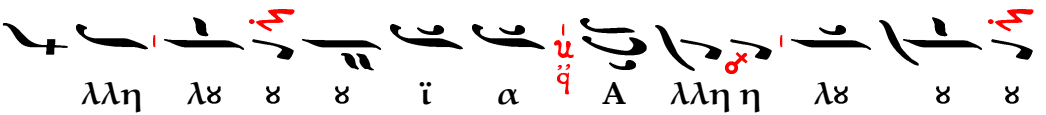
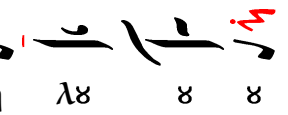

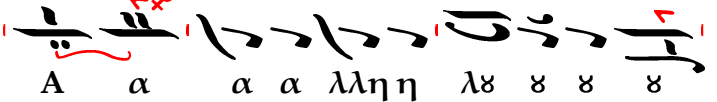

Στίχος α'. Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον, καὶ προσέσχε μοι

καὶ εἰσήκουσε της δε η σε ω ω ω ως μω

A
λλη λω ω ω ι α **A**
λλη η λω ω ω

ι ι ι ι α **A**
α α α α λλη η λω ω ω

ω ω ι ι ι ι α

Στίχος β΄. Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου καὶ

κατεύθυνε τα δια βημα τα α α μου

A
λλη λω ω ω ι α **A**
λλη η λω ω ω

ι ι ι ι α **A**
α α α α λλη η λω ω ω ω

ω ω ω ι ι α α α α

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

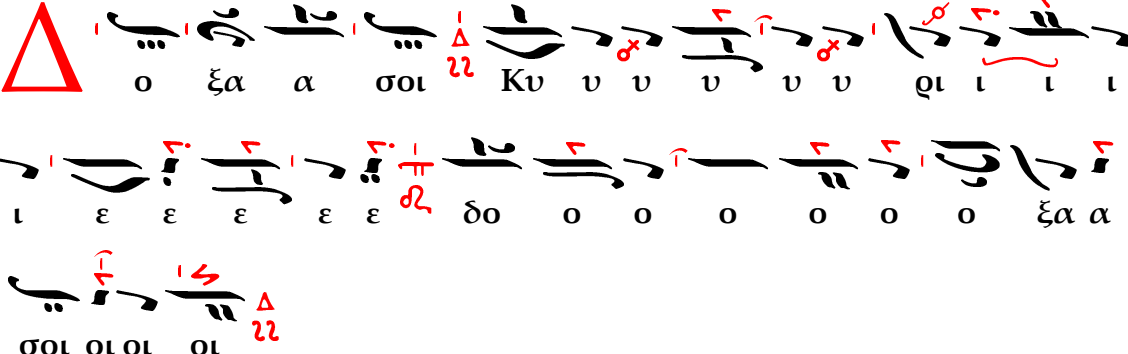
Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον (ε΄ 24-34).

(Ζήτηε τῆ Δευτέρᾳ τῆς ιε΄ ἑβδομάδος τοῦ Ματθαίου).

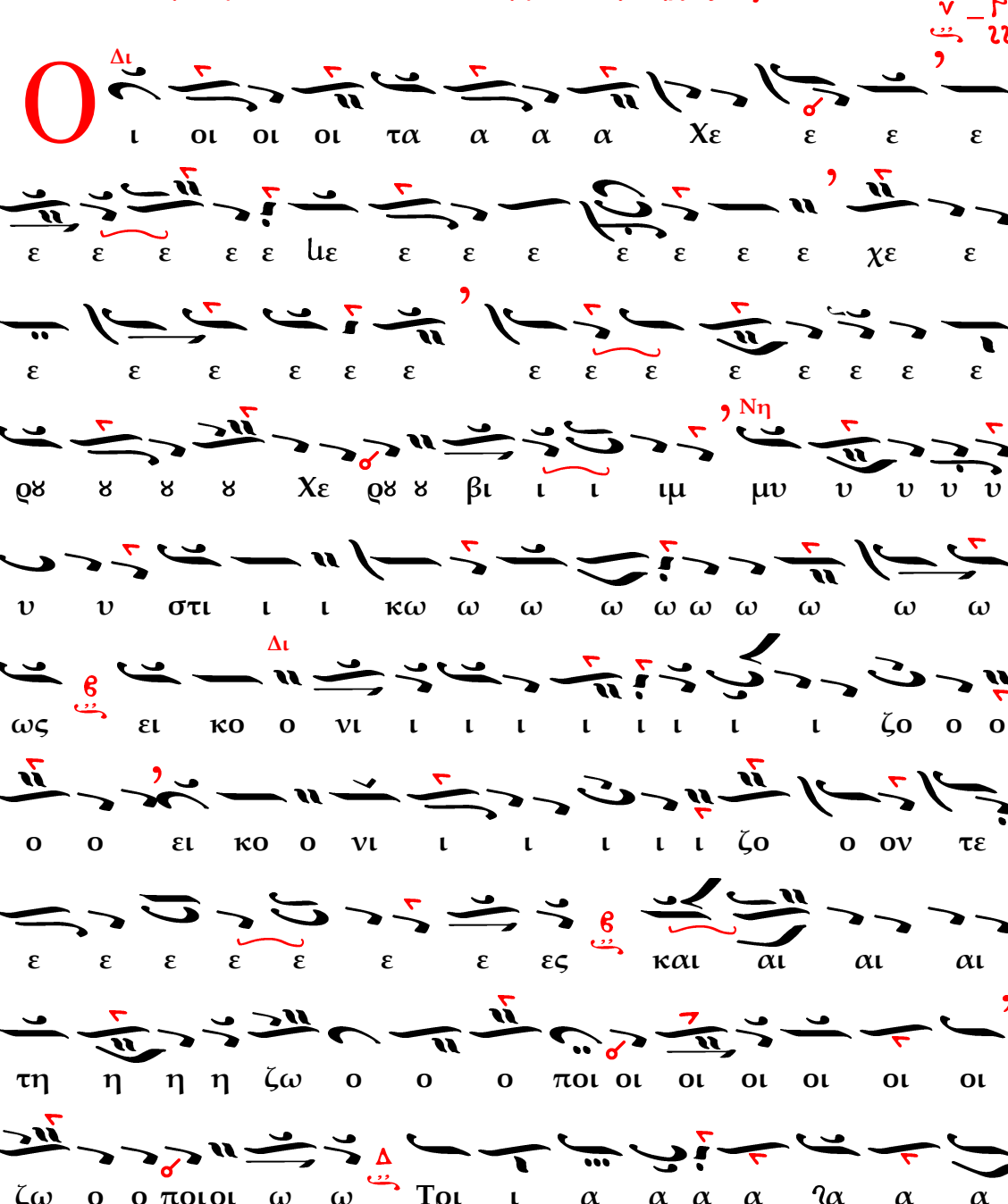
Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἠκολούθει τῷ Ἰησοῦ ὄχλος πολὺς, καὶ συνέθλιβον αὐτόν. Καὶ γυνὴ οὖσα ἐν ῥύσει αἵματος ἔτη δώδεκα, καὶ πολλὰ παθοῦσα ὑπὸ πολλῶν ἰατρῶν καὶ δαπανήσασα τὰ παρ' αὐτῆς πάντα, καὶ μηδὲν ὠφεληθεῖσα ἀλλὰ μᾶλλον εἰς τὸ χεῖρον ἐλθοῦσα, ἀκούσασα περὶ τοῦ Ἰησοῦ, ἐλθοῦσα ἐν τῷ ὄχλῳ ὀπισθεν ἤψατο τοῦ ἱματίου αὐτοῦ· ἔλεγε γὰρ ἐν ἑαυτῇ ὅτι ἐὰν ἄψωμαι κἂν τῶν ἱματίων αὐτοῦ, σωθήσομαι. Καὶ εὐθέως ἐξηράνθη ἡ πηγὴ τοῦ αἵματος αὐτῆς, καὶ ἔγνω τῷ σώματι ὅτι ἴαται ἀπὸ τῆς μάστιγος. Καὶ εὐθέως ὁ Ἰησοῦς ἐπιγνοὺς ἐν ἑαυτῷ τὴν ἐξ αὐτοῦ δύναμιν ἐξελθοῦσαν, ἐπιστραφεὶς ἐν τῷ ὄχλῳ ἔλεγε· τίς μου ἤψατο τῶν ἱματίων; καὶ ἔλεγον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· βλέπεις τὸν ὄχλον συνθλίβοντά σε, καὶ λέγεις τίς μου ἤψατο; καὶ περιεβλέπετο ἰδεῖν τὴν τοῦτο ποιήσασαν. Ἡ δὲ γυνὴ φοβηθεῖσα καὶ τρέμουσα, εἰδυῖα ὃ γέγονεν ἐπ' αὐτῇ, ἦλθε καὶ προσέπεσεν αὐτῷ καὶ εἶπεν αὐτῷ πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῇ· θύγατερ, ἡ πίστις σου σέσωκέ σε· ὑπάγε εἰς εἰρήνην, καὶ ἴσθι

ὕγιής ἀπὸ τῆς μάστιγός σου.

Ἦχος ἰὺ Δι.σ

 ο ξα α σοι Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι
 ι ε ε ε ε ε δο ο ο ο ο ο ο ξα α
 σοι ιοι ιοι

Χερουβικόν, Ἰωάννου Ἀρβανίτη, ἦχος Δι-θ

 ι ιοι ιοι ιοι τα α α α Χε ε ε ε
 ε ε ε ε ε λε ε ε ε ε ε ε χε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ρ ρ ρ ρ Χε ρ ρ βι ι ι ιμ μυ υ υ υ υ
 υ υ σπι ι ι κω ω ω ω ω ω ω ω
 ως ει κο ο νι ι ι ι ι ι ι ι ζο ο ο
 ο ο ει κο ο νι ι ι ι ι ι ι ζο ο ον τε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ες και αι αι αι
 τη η η η ζω ο ο ο ποι οι οι οι οι οι
 ζω ο ο ποι οι ω ω Τρι ι α α α α ρα α α

α α α α α α α α α α Τρι α α

α α δι ι το ον τρι ι σα α α α

γι ι ι ι ο ο ο ον υ υ υ μνο ο ο ον

προ σα α α δο ο ο υ μνον προ ο σα α α

δο ο ον τε ες πα α α α α σα α α

αν την βι ι ω τι ι κη η η η η η η ην α

πο ο θω ω ω ω ω με ε ε ε ε θα α με ε

ρι ι ι μνα α α α α α α α αν

Ω ς τον βα σι ι λε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε βα α σι ι λε ε ε

ε ε ε ε α

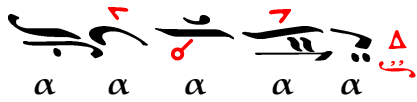
Τ ω ων ο ο ο ο ο λω ω ω ων υ

πο ο δε ξο ο ο με νοι οι **Τ** αι αις α αγ γε

λι ι και αις α ο ρα α α τω ως δο ο ρυ φο

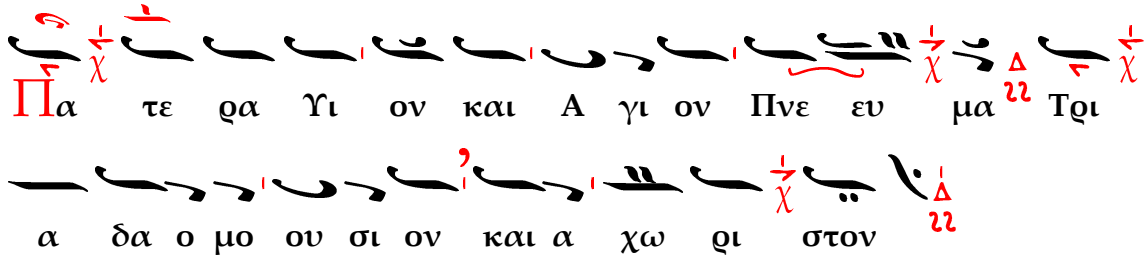
ο ρα ς ς με νο ον τα α ξε σι ι ι ι ι

ι ι ι ι ιν Α λλη λ ς ς ι ι ι ι

Τὰ Λειτουργικά,
ὡς διασώθηκαν ἐν τῇ Μεγάλῃ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ,
κατὰ παράδοσιν ἀρχαιοτάτην. Καταγραφή Κ. Ψάχου.

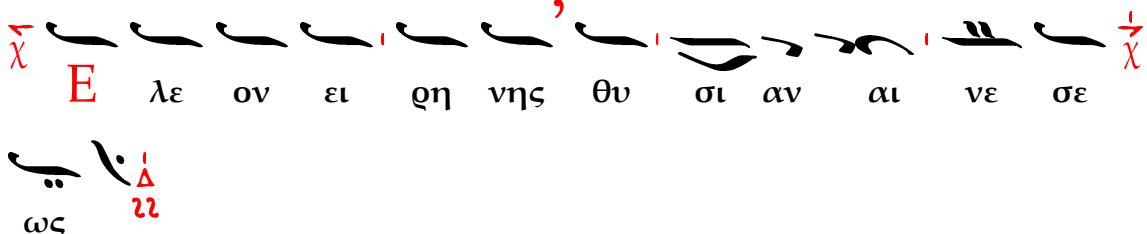
Ἦχος ἰΐ — Δι. ς

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

* * *

Και με τα του Πνευ μα το ος σου

Εχο μεν προστον Κυ ρι ον

Αξι ον και δι ι ι ι ι και ον

Α γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ ρι ος Σαβ

βα ωθ πλη ρης ο ου ρα νος και η γη της δο ξης

σου ω σα να εν τοις υ ψι ι στοις ευ λο γη

με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ

ρι ι ου ου ου ω σα να εν τοις υ ψι ι ι

ι ι ι στοις

Α μη η η ν

Α μη η η η ν

Σε υ μνου ου μεν Σε ευ λο γου ου με ε ε

εν Σοι ευ χα ρι στου μεν Κυ ρι ε και δε ο με

θα α σου ου ου ου ο Θε ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ος η μω ω ω ω ν

Εἰς τό· Ἐξαιρέτως τῆς Παναγίας...

Ὁ εἰρμός τῆς θ' ᾠδῆς τοῦ α' Κανόνος.

Ἦχος Βου

Α α γγε λοι την ει σο δον τη ης πα α
να γνη ο ρων τες ε ξε πληητ το ον το πως
η Παρ θε ε νος ει ει ση η ηλ θεν εις τα Α α
α γι α α των Α α γι ι ι ω ων
Ω ς εμ ψυ υ χω Θε ε ου ου κι ι βω ω
τω ω ψαν ε ε τω ω μη δα α μως χει ειρ α
μυ υ η η η των χει λη δε πι ι
στων τη Θε ο ο το κω ω α σι γη η η τω ως
φω νη η η ην τσ αγ γε ε ε λθ α α να
μελ πο ο ντα α εν α α γα α α αλ λι α σει βο ο
α τω ω ο ον τω ως α νω τε ε ρα α πα
α αν τω ων υ υ πα αρ χει Παρ θε ε νε ε Α α
γνη η η η η

ι ι ρι ι ι ι ι ι ι ι ι Κυ ρι ι ι
 ου ου ου ου ου ου ου ου ου ^{Πα} ^{Δι} ^Α ^Δ ^Χ ε πι κα λε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε σο ο ο
 ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ε πι κα α α λε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε σο ο ο ε
 πι ι κα λε σο ο μαι αι αι αι αι αι αι ^{Πα} ^{Δι} ^Α ^Δ ^Χ α
 λιε ε ρα λιε ε λιε ρα λιε ρα ρα λιε ρα λιε ^Ζ ^Χ
 ε ε ε λιε ρα ρα λιε λιε λιε ρα ρα λιε λιε ρα
 ρα λιε ε λιε ρα ρα λιε λιε ρα ρα α λιε ^Α ^Δ ^Χ Αλ λη
 λου ου ου ου ου ου ου ι ι ι α α α α α α α
 α α α α α α α α ^{Δι} ^Α ^Δ

Ἦχος Δι-θ

Ε ι δο μεν το φω ως το α λη θι νον ε λα βο
 μεν Πνευ μα ε που ρα νι ον ^Ε ευ ρο μεν πι σιν α λη
 θη α δι αι ρε τον Τρι α δα προ σκυ νη ς ς ς ς

τες αυ τη γαρ η μας ε ε σω σε ε εν

Ἦχος Δι-θ

Πληρωθη η τω το στομα ημων αι νε σε

ως σα Κυ ρι ε ο πως α νυ μνη σω μεν την δο ο

ξαν σα ο τι η ξι ω σας η μας των α

γι ων σα με τας χειν μυστη ρι ι ι ι ων τη ρη σον

η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η

με ε ραν με λε των τας την δι και ο συ υ νη ν σα

Α λλη λυ ι α Α λλη λυ ι α Α λλη

λυ ι α α α

Ἦχος Δι-θ

Χ **Ε**ι η το ο νο μα Κυ ρι ε ευ λο γη με

νον α πο τϛ νυν και ε ως τϛ αι ω ω νος (δις)

Το ο νο μα Κυ ρι ε ει η ευ λο γη

με ε ε ε ε νο ο ο ο ν α πο τϛ νυν και ε ως

τϛ αι ω ω νο ο ος